

Dēvara sāmrajyada suvārte

Idu parihāravāgide!

Dēvara rājyavannu sākṣiyāgi jagattige sāruvavaregū antyavu baruvudilla endu
yēsu hēliddānendu nimage tilīdideyē?

“Tōḷa kūḍa kurimariyondige vāsīsuttade ... Nanna pariśud'dha
parvatadallellā avaru nōyisuvudilla athavā nāśamāḍuvudilla, ēkendare nīru
samudravannu āvarisuvante bhūmiyu bhagavantana jñānadinda
tumbiruttade..” (Yeśāya 11:6, 9)

Mūlaka

bāb thiyel, Ph.D.

Dēvara sāmrajyada suvārte

Idu parihāravāgide!

Mūlaka bāb thiyel, Ph.D.

Kṛṭisvāmya ©2016/2017/2018/2019/2022 Najarīn buks mūlaka. Āvrṭti 1.5. Gāgi tayārisida kirupustaka *Munduvārīda carc āph gād* Mattu uttarādhikāriḡaḡu, ondu niḡamada ēkaika. 1036 W. Gryāṇḡ aven'yū, grōvar bīc, kyāliphōrniyā, 93433, Yu'ese. ISBN: 978-1-940482-09-5.

Mānavakulavu tanna samasyeḡaḡannu ēke pariharīsalu sādhyavilla?

**Jīsas bōdhisida modala mattu koneya viṡayaeḡaḡannu baibal tōrisuttade endu
nimae tiḡidideyē Dēvara sāmrajyada suvārte?**

**Dēvara rājyavu apostalaru mattu avarannu modalu anuvarīsidavara ottu endu
nimae tiḡidideyē?**

**Dēvara rājyavu yēsuvina vyaktiyē? Dēvara rājyavu īḡa nam'malli tanna
jīvanavannu jīvisuttideyē? Dēvara rājyavu bhaviṡyada niḡavāda rājyavāḡideyē?
Baibal kalisuvudannu niḡu nambuttirā?**

**Sāmrajya endarēnu? Kēvala dēvara rājya endarēnu? Baibal ēnu kalisuttade?
Ārambhika kriṡciyan carc ēnu kalisitu?**

**Dēvara rājyavannu sākṡiyāḡi jagattige sārūvavareḡū antyavu baruvudilla endu
nimae tiḡidideyē?**

*Mumbāḡada kavarnallīruva chāyācitravu bardīn priṡṡiṡṡ mattu grābhīksnīnda sanyojīsalḡaḡante
tōḡadondīḡe malagīruva kurīmariyannu tōrisuttade. Hindīna kavarnallīruva chāyācitravu 2013 rallī ḡa. Bab
thiyel anarīnda teḡeda jerusalemnallīruva mūla carc āph gād kaṡṡaḡada bhāḡavāḡide.*

VIᅒAYAGAᅒU

1. Mānavīyateyu parihāragaᅒannu hondideyē?
2. Yēsu yāva suvārteyannu sārīdanu?
3. Haᅒeya oᅒambaᅒikeyalli dēvara rājyavu
tīᅒidittu?
4. Apostalaru rājyada suvārteyannu
kalisiddāreyē?
5. Hosa oᅒambaᅒikeya horagina mūlagaᅒu
dēvara rājyavannu kalisidavu
6. Grīkō-rōman carcugaᅒu rājyavannu
mukhyavendu kalisuttave, ādare...
7. Dēvara rājya ēke

Samparka māhiti

1. Mānaviāteyu parihāragaļannu hondideyē?

Pasaule saskaras ar daudzām problēmām.

Daudzi cilvēki ir izsalkuši. Daudzi cilvēki ir apspiesti. Daudzi cilvēki saskaras ar nabadzību. Daudzām tautām ir nopietni parādi. Bērni, arī nedzimušie, saskaras ar vardarbību. Zāļu rezistentās slimības uztrauc daudzus ārstus. Lielākajās rūpniecības pilsētās gaiss ir pārāk piesārņots, lai tās būtu veselīgas. Dažādi politiķi draud ar karu. Teroristu uzbrukumī turpinās.

Vai pasaules līderi var atrisināt problēmas, ar kurām saskaras cilvēce?

Daudzi tā domā.

Jaunā universālā darba kārtība

2015. gada 25. septembrī pēc Vatikāna pāvesta Franciska galvenās runas 193 Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) valstis nobalsoja par “17 ilgtspējīgas attīstības mērķu” īstenošanu, ko dažkārt sauca par *jauno universālo spēku*. Šeit ir norādīti ANO 17 mērķi:

1. mērķis. Visur izbeigt nabadzību visās tās izpausmēs
2. mērķis. Izbeigt badu, panākt nodrošinātību ar pārtiku un uzlabotu uzturu un veicināt ilgtspējīgu lauksaimniecību
3. mērķis. Nodrošināt veselīgu dzīvi un veicināt labklājību visiem jebkurā vecumā
4. mērķis. Nodrošināt iekļaujošu un vienlīdzīgu kvalitatīvu izglītību un veicināt mūžizglītības iespējas visiem
5. mērķis. Panākt dzimumu līdztiesību un dot iespēju visām sievietēm un meitenēm
6. mērķis. Nodrošināt ūdens un sanitārijas pieejamību un ilgtspējīgu apsaimniekošanu visiem
7. mērķis. Nodrošināt visiem pieejamu, uzticamu, ilgtspējīgu un modernu enerģiju

8. mērķis. Veicināt ilgtspējīgu, iekļaujošu un ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi, pilnīgu un produktīvu nodarbinātību un pienācīgu darbu visiem

9. mērķis. Veidot noturīgu infrastruktūru, veicināt iekļaujošu un ilgtspējīgu industrializāciju un veicināt inovācijas

10. mērķis. Samazināt nevienlīdzību valstīs un starp tām

11. mērķis. Padarīt pilsētas un apdzīvotās vietas iekļaujošas, drošas, izturīgas un ilgtspējīgas

12. mērķis. Nodrošināt ilgtspējīgus patēriņa un ražošanas modeļus

13. mērķis. Steidzami rīkoties, lai apkarotu klimata pārmaiņas un to ietekmi

14. mērķis . Saglabāt un ilgtspējīgi izmantot okeānus, jūras un jūras resursus ilgtspējīgai attīstībai

15. mērķis . Aizsargāt, atjaunot un veicināt sauszemes ekosistēmu ilgtspējīgu izmantošanu, ilgtspējīgi apsaimniekot mežus, apkarot pārtuksnešošanos, kā arī apturēt un mainīt zemes degradāciju un apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos.

16. mērķis . Veicināt miermīlīgas un iekļaujošas sabiedrības ilgtspējīgai attīstībai, nodrošināt visiem piekļuvi tiesai un veidot efektīvas, atbildīgas un iekļaujošas institūcijas visos līmeņos.

17. mērķis. Stiprināt īstenošanas līdzekļus un atdzīvināt globālo partnerību ilgtspējīgai attīstībai

Šo programmu ir paredzēts pilnībā īstenot līdz 2030. gadam, un to sauc arī *par Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam* . Tās mērķis ir atrisināt kaites, ar kurām saskaras cilvēce, izmantojot regulējumu, izglītību un starptautisku un starpreliģiju sadarbību. Lai gan daudzi tās mērķi ir labi, dažas metodes un mērķi ir ļauni (sal. 1. Mozus 3:5). Šī darba kārtība saskan arī ar pāvesta Franciska encikliku *Laudato Si* .

Jauno vispārējo programmu” varētu saukt par “Jauno katoļu programmu”, jo vārds “katoļu” nozīmē “universāls”. Pāvests Francisks izsauca adopciju Jaunās *Vispārējās darba kārtības* “ svarīga cerības zīme”.

Turpinot ANO vienošanos, 2015. gada decembrī Parīzē notika sanāksme (oficiāli nosaukta *ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām pušu 21. konference*). Pāvests Francisks arī uzteica šo starptautisko vienošanos un ieteica valstīm "rūpīgi sekot turpmākajam ceļam un ar arvien pieaugošu solidaritātes sajūtu".

Gandrīz visas pasaules valstis piekrita Parīzes līgumiem, kuriem bija noteikti vides mērķi un finansiālas saistības. (Toreiz ASV prezidents Baraks Obama 2016. gadā parakstīja dokumentu par ASV apņemšanos to darīt, bet 2017. gadā ASV prezidents Donalds Tramps paziņoja, ka ASV NEakceptēs Parīzes vienošanās. Tas izraisīja starptautisku sašutumu un ir palīdzējis izolēt ASV no Eiropas un daudzām citām pasaules daļām.) Pāvests Francisks vēlāk paziņoja, ka cilvēce "sagrims", ja tā neizmainās ar klimatu.

Kamēr neviens nevēlas elpot piesārņotu gaisu, badoties, būt nabadzīgam, apdraudētam utt., vai cilvēku mēģinājumi ANO 2030. gada darba kārtībā un/vai Parīzes vienošanās atrisinās problēmas, ar kurām saskaras cilvēce?

Apvienoto Nāciju Organizācijas Track Record

Apvienoto Nāciju Organizācija tika izveidota un nodibināta 1945. gada 24. oktobrī pēc Otrā pasaules kara, lai novērstu vēl vienu šādu konfliktu un mēģinātu veicināt mieru pasaulē. Dibināšanas brīdī ANO bija 51 dalībvalsts; tagad ir 193.

Kopš Apvienoto Nāciju Organizācijas izveidošanas visā pasaulē ir bijuši simtiem, ja ne tūkstošiem konfliktu, taču mums vēl nav bijis tā, ko varētu raksturot kā Trešo pasaules karu.

Daži uzskata, ka tāda starptautiskā sadarbība kā Apvienoto Nāciju Organizācija, ko apgalvo, ka tā veicina, apvienojumā ar starpreliģiju un ekumenisko programmu, ko cenšas veicināt pāvests Francisks un daudzi citi reliģiskie līderi, nesīs mieru un labklājību.

Tomēr Apvienoto Nāciju Organizācijas sasniegumi šajā jomā nav bijuši labi. Papildus daudzajiem bruņotajiem konfliktiem kopš Apvienoto Nāciju Organizācijas izveidošanas vairāki miljoni ir izsalkuši, bēgļi un/vai izmisīgi nabadzīgi.

Pirms vairāk nekā desmit gadiem Apvienoto Nāciju Organizācija izvirzīja *Tūkstošgades attīstības mērķus*. Tam bija astoņi "attīstības mērķi", taču tas

neizdevās, pat pēc pašas ANO domām. Tātad 2015. gadā tika pieņemti tā sauktie "17 ilgtspējīgas attīstības mērķi". Daži ir optimistiski. Daži to uzskata par utopisku fantāziju.

Kas attiecas uz utopiju, 2016. gada 6. maijā pāvests Francisks sacīja, ka sapņo par humānu Eiropas utopiju, kuru viņa baznīca varētu palīdzēt šim kontinentam sasniegt. Tomēr pāvesta sapnis izrādīsies murgs (sal. Atklāsmes 18).

Var būt zināma sadarbība un veiksmē, bet...

Merriam Webster's Dictionary teikts, ka utopija ir "iedomāta vieta, kurā valdība, likumi un sociālie apstākļi ir ideāli". Bībele māca, ka cilvēce nevar atrisināt savas problēmas viena pati:

23 Kungs, es zinu, ka cilvēka ceļš nav viņā pašā; Tas nav cilvēkā, kurš iet, lai virzītu savus soļus. (Jeremijas 10:23, NKJV, ja vien nav norādīts citādi)

Bībele māca, ka starptautiskā sadarbība neizdosies:

16 Viņu ceļos ir posts un posts; 17 Un miera ceļu viņi nav pazinuši. 18 Viņu acu priekšā nav Dieva bijības. (Romiešiem 3:16-18)

Tomēr daudzi cilvēki strādā pie sava priekšstata par utopisku sabiedrību un pat dažreiz cenšas iesaistīt reliģiju. Taču gandrīz neviens nevēlas sekot vienīgā patiesā Dieva ceļiem. Nav tā, ka nebūs progresa, lai sasniegtu kādu no Apvienoto Nāciju Organizācijas vai Vatikāna mērķiem. Būs daži (un daudzi mērķi ir labi), kā arī dažas neveiksmes.

tiks panākta vienošanās un apstiprināts sava veida starptautisks miera līgums (Daniēls 9:27). Kad tas tā ir, daudzi maldīgi sliecas uzskatīt, ka cilvēce radīs miermīlīgāku un utopiskāku sabiedrību.

Daudzus pārņems šāds starptautisks "utopisks progress" (sal. Ecēhiēla 13:10), kā arī dažādas zīmes un brīnumi (2. Tesalonīķiešiem 2:9-12). Bet Bībelē teikts, ka šāds miers nebūs ilgs (Daniēla 9:27; 11:31-44), neskatoties uz to, ko var apgalvot vadītāji (1. Tesalonīķiešiem 5:3; Jesajas 59:8).

Ideja, ka, izņemot Jēzu (sal. Jāņa 15:5; Mateja 24:21-22), cilvēce var nest utopiju šajā "pašreizējā ļaunuma laikmetā", ir viltus evaņģēlijs (Galatiešiem 1:3-10).

Ja cilvēce viena pati nav spējīga patiesi īstenot utopiju, vai ir iespējama jebkāda veida utopija?

Jā.

Dieva Valstība padarīs šo planētu un vēlāk arī visu mūžību fantastiski labāku.

2. Yēsu yāva suvārteyannu sārīdanu?

Bībele māca, ka utopiska sabiedrība, ko sauc par Dieva Valstību, aizstās cilvēku valdības (Daniēla 2:44; Atklāsmes 11:15; 19:1—21).

Kad Jēzus sāka savu publisko darbību, Viņš sāka ar **Dieva Valstības evaņģēlija sludināšanu**. Lūk, ko Marks ziņoja:

¹⁴ Pēc tam, kad Jānis bija ieslodzīts cietumā, Jēzus ieradās Galilejā, sludinādams Dieva valstības evaņģēliju ¹⁵ un sacīja: "Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tuvu klāt. Nožēlojiet grēkus un ticiet evaņģēlijam" (Marka 1:14-15).

Termins evaņģēlijs cēlies no grieķu vārda, kas transliterēts kā *euangelion*, un nozīmē "labā vēsts" vai "labā vēsts". Jaunajā Derībā angļu valodas vārds "valsts", kas saistīts ar Dieva valstību, ir pieminēts aptuveni 149 reizes NKJV un 151 reizi *Douay Rheims Bible*. Tas nāk no grieķu vārda, kas transliterēts kā *basileia*, kas apzīmē karalisko valdību vai valstību.

Cilvēku valstībām, tāpat kā Dieva valstībai, ir ķēniņš (Atklāsmes 17:14), tās aptver ģeogrāfisku apgabalu (Atklāsmes 11:15), tām ir noteikumi (Jesajas 2:3-4; 30:9), un tām ir tēmas (Lūkas 13:29).

Šeit ir pirmā publiskā Jēzus mācība, ko Matejs pieraksta:

²³ Un Jēzus gāja pa visu Galileju, mācīdams viņu sinagogās un sludinādams valstības evaņģēliju (Mateja 4:23).

Metjū ieraksta arī:

³⁵ Tad Jēzus apstaigāja visas pilsētas un ciemus, mācīdams to sinagogās un sludinādams valstības evaņģēliju (Mateja 9:35).

Jaunā Derība parāda, ka Jēzus valdīs mūžīgi:

³³ Un Viņš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un Viņa valstībai nebūs gala (Lūkas 1:33).

Lūka raksta, ka Jēzus sūtīšanas mērķis bija sludināt Dieva Valstību.

Ievērojiet, ko Jēzus mācīja:

⁴³ Viņš tiem sacīja: "Man jāsludina Dieva valstība arī citām pilsētām, jo tāpēc esmu sūtīts." (Lūkas 4:43)

Vai esat kādreiz dzirdējuši, ka tiek sludināts? Vai jūs kādreiz sapratāt, ka Jēzus sūtīšanas mērķis bija sludināt Dieva Valstību?

Lūka arī raksta, ka Jēzus *gāja* un sludināja Dieva Valstību:

¹⁰ Un apustuļi, atgriezušies, pastāstīja Viņam visu, ko bija darījuši. Tad Viņš tos paņēma un aizgāja savā starpā uz taksnešainu vietu, kas piederēja pilsētai, ko sauc par Betsaidu. ¹¹ Bet ļaudis, to uzzinājuši, sekoja Viņam; un Viņš tos pieņēma un runāja ar tiem par Dieva valstību (Lūkas 9:10-11).

Jēzus mācīja, ka Dieva Valstībai ir jābūt galvenajai prioritātei tiem, kas sekos Viņam:

³³ Bet vispirms meklējiet Dieva valstību un Viņa taisnību (Mateja 6:33).

³¹ Bet meklējiet Dieva valstību, un tas viss jums tiks pievienots. ³² Nebīsties, mazais ganāmpulks, jo jūsu Tēvs labprāt dod jums valstību (Lūkas 12:31-32).

Kristiešiem PIRMĀM ir jāmeklē Dieva Valstība. Viņi to dara, izvirzot to par savu galveno prioritāti, dzīvojot tā, kā Kristus vēlas, un gaidot Viņa atgriešanos un valstību. Tomēr lielākā daļa, kas atzīst Kristu, ne tikai vispirms nemeklē Dieva Valstību, bet pat nezina, kas tā ir. Daudzi arī maldīgi uzskata, ka iesaistīšanās pasaulīgajā politikā ir tas, ko Dievs sagaida no kristiešiem. Tā kā viņi nesaprot Dieva valstību, viņi to nesaprot

dzīvot tagad tā, kā vajadzētu, vai saprast, kāpēc cilvēce ir tik nepilnīga.

Ņemiet vērā arī to, ka valstība tiks dota mazam ganāmpulkam (sal. Romiešiem 11:5). Lai būtu daļa no patiesā mazā ganāmpulka, ir vajadzīga pazemība.

Dieva Valstība uz Zemes vēl nav nodibināta

Jēzus mācīja, ka Viņa sekotājiem ir jālūdz par valstības atnākšanu, tāpēc viņiem tā vēl nepieder:

⁹ Mūsu Tēvs debesīs, svētīts lai top Tavs vārds. ¹⁰ Lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek (Mateja 6:9-10).

Jēzus sūtīja savus mācekļus sludināt Dieva Valstību:

¹Tad Viņš sasauca savus divpadsmit mācekļus un deva tiem varu un varu pār visiem ļaunajiem gariem un izārstēt slimības. ²Viņš sūtīja tos sludināt Dieva valstību (Lūkas 9:1-2).

Jēzus mācīja, ka tikai Viņa klātbūtne nav valstība, jo valstība toreiz nebija nodibināta uz Zemes, tāpēc Viņš darīja to, ko Viņš toreiz neizdzina dēmonus Savā vārdā:

²⁸ Bet, ja es izdzīšu ļaunos garus ar Dieva Garu, tad Dieva valstība ir nākusi pār jums (Mateja 12:28).

Patiesā valstība ir nākotnē, un tā nav arī tagad, kā Marks parāda:

⁴⁷ Un, ja tava acs liek tev grēkot, izrauj to. Labāk tev ir ieiet Dieva valstībā ar vienu aci, nevis ar divām acīm, lai tevi nomestu... (Marka 9:47).

²³ Jēzus paskatījās apkārt un sacīja saviem mācekļiem: "Cik grūti tiem, kam ir bagātība, iekļūt Dieva valstībā!" ²⁴ Un mācekļi bija pārsteigti par Viņa vārdiem. Bet Jēzus atkal atbildēja un sacīja viņiem: "Bērni, cik grūti tiem, kas paļaujas uz bagātību, iekļūt Dieva valstībā! ²⁵ Vieglāk karnielim iziet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā" (Marka 10:23-25).

²⁵ Patiesi, es jums saku: es vairs nedzeršu no vīna koka augļiem līdz tai dienai, kad es to dzeršu jaunu Dieva valstībā" (Marka 14:25).

⁴³ Jāzeps no Arimatijas, ievērojams padomes loceklis, kurš pats gaidīja Dieva valstību, nāca un kļuva drosmīgs... (Marka 15:43).

Jēzus mācīja, ka valstība tagad nav daļa no šīs pasaules:

³⁶ Jēzus atbildēja: "Mana valstība nav no šīs pasaules. Ja Mana valstība būtu no šīs pasaules, Mani kalpi cīnītos, lai Es netiktu nodots jūdu rokās; bet tagad Mana valstība nav no šejienes" (Jāņa 18:36).

Jēzus mācīja, ka valstība nāks pēc tam, kad Viņš atgriezīsies kā tās Kēniņš:

³¹ Kad Cilvēka Dēls nāks savā godībā un visi svētie eņģeļi ar Viņu, tad Viņš sēdēs uz Savas godības troņa. ³² Visas tautas tiks savāktas Viņa priekšā, un Viņš tās nošķirs vienu no otras, kā gans šķir savas avis no ažiēm. ³³ Un Viņš liks avis pa Savu labo roku, bet āžus pa kreisi. ³⁴ Tad Kēniņš sacīs tiem, kas atrodas Viņa labajā pusē: "Nāciet, mana Tēva svētītie, iemantojiet valstību, kas jums ir sagatavota no pasaules radīšanas." (Mateja 25:31-34).

Tā kā Dieva valstības šeit nav, mēs reālu utopiju ieraudzīsim tikai pēc tam, kad tā būs nodibināta. Tā kā lielākā daļa nesaprot Dieva valstību, viņi nesaprot, kā darbojas Viņa mīlošā valdība.

Dieva Valstība nenāks, "kamēr pagānu pilnība nebūs ienākusi" (Romiešiem 11:25) — un tas vēl nav noticis.

Kā Jēzus teica, ka valstība ir?

Jēzus sniedza dažus skaidrojumus par to, kāda ir Dieva Valstība:

²⁶ Un Viņš sacīja: "Dieva valstība ir tā, it kā cilvēks kaisītu sēklu zemē, ²⁷ un naktī gulētu un dienā celties, un sēklai dīgstu un augtu, viņš pats nezina, kā. ²⁸ Jo zeme pati dod ražu: vispirms lāpstiņa, tad galva, pēc tam pilns grauds galvā. ²⁹ Bet, kad labība nogatavojas, viņš tūdaļ ieliek sirpi, jo ir pienācis pļaujamais" (Marka 4:26-29).

¹⁸ Tad Viņš sacīja: "Kāda ir Dieva valstība? Un ar ko es to salīdzinu? ¹⁹ Tā ir kā sinepju sēkla, ko cilvēks ņēma un ielika savā dārzā; un tas izauga un kļuva par lielu koku, un tā zaros ligzdoja gaisa putni." ²⁰ Un

atkal Viņš sacīja: “Ar ko es pielīdzinu Dieva valstību? ²¹ Tas ir kā ieraugs, ko sieviete ņēma un iemeta trijos mēros miltu, līdz tas viss bija sarūgš” (Lūkas 13:18-21).

Šis līdzības liek domāt, ka sākumā Dieva Valstība ir diezgan maza, bet tā kļūs liela.

Lūks arī ierakstīja:

²⁹ Viņi nāks no austrumiem un rietumiem, no ziemeļiem un dienvidiem un sēdēs Dieva valstībā (Lūkas 13:29).

Tādējādi Dieva Valstībai būs cilvēki no visas pasaules. Tas NEBŪS ierobežots ar tiem, kam ir izraēliešu senči vai noteiktas etniskās grupas. Cilvēki no visas malas sēdēs šajā valstībā.

Lūkas evaņģēlijs 17 un Valstība

Lūkas 17:20-21 dažus mulsina. Bet, pirms ķeraties pie tā, ievērojiet, ka cilvēki patiešām ēdīs Dieva Valstībā:

¹⁵ "Svētīgs, kas ēd maizi Dieva valstībā!" (Lūkas 14:15).

Tā kā cilvēki (nākotnē) ēdīs Dieva Valstībā, tas nav tikai kaut kas, kas tagad ir atstāts malā viņu sirdīs, neskatoties uz Lūkas 17:21 nepareiziem tulkojumiem/pārpratumiem, kas liecina par pretējo.

Lūkas 17:20-21 Mofata tulkojums var palīdzēt dažiem saprast:

²⁰ Uz farizeju jautājumu, kad nāks Dieva valstība, viņš tiem atbildēja: "Dieva valstība nenāk, kā jūs cerat to ieraudzīt. ²¹ Nevienš neteiks: "Šeit tas ir" vai "Te tas ir", jo Dieva valstība tagad ir jūsu vidū. (Lūkas 17:20-21, Moffatt; skatīt arī NASB un ESV tulkojumus)

Ievērojiet, ka Jēzus runāja ar nepievērstiem, miesīgajiem un liekulīgajiem farizejiem. Jēzus “uz tiem atbildēja”, — tieši farizeji uzdeva Jēzum jautājumu. Viņi atteicās Viņu atpazīt.

Vai viņi bija DRAUDZĒ? Nē!

Jēzus arī nerunāja par draudzi, kas drīzumā tiks organizēta. Viņš arī nerunāja par jūtām prātā vai sirdī.

Jēzus runāja par Savu VALDĪBU! Farizeji nejaudāja Viņam par baznīcu. Viņi neko nezināja par kādu Jaunās Derības draudzi, kas drīzumā tiks dibināta. Viņi nejaudāja par skaistu noskaņojumu.

Ja kāds domā, ka Dieva Valstība ir DRAUDZE — un Dieva Valstība bija farizeju “iekšpusē”, vai BAZNĪCA bija farizeju sastāvā? Acīmredzot nē!

Šāds secinājums ir diezgan smieklīgs, vai ne? Lai gan dažos protestantu tulkojumos daļa no Lūkas 17:21 ir tulkota kā “Dieva Valstība ir “jūs iekšienē” (NKJV/KJV), pat katoļu *Jaunajā Jeruzālemes Bībelē* tas ir pareizi tulkots kā “Dieva valstība ir starp jums”.

Jēzus bija viens no farizeju vidus. Tagad farizeji domāja, ka viņi ar nepacietību gaida Dieva Valstību. Bet viņi to pārprata. Jēzus paskaidroja, ka tā nebūs vietēja vai ierobežota Valstība tikai ebrejiem, kā viņi domāja (ne arī baznīca, kā daži tagad uzskata). Dieva Valstība nebūtu tikai viena no daudzajām cilvēku un redzamajām valstībām, kuras cilvēki varētu norādīt vai redzēt un teikt: “Šeit tā ir”; vai “tā ir Karaliste, tur.”

Pats Jēzus piedzima, lai būtu šīs Valstības ķēniņš, kā Viņš skaidri teica Pilātam (Jāņa 18:36-37). Saprotiet, ka Bībelē termini “ķēniņš” un “valsts” tiek lietoti aizvietojami (piemēram, Daniēla 7:17-18,23). Nākotnes Dieva Valstības ķēniņš toreiz un tur stāvēja blakus farizejiem. Bet viņi neatzina Viņu par savu ķēniņu (Jāņa 19:21). Kad Viņš atgriezīsies, pasaule Viņu noraidīs (Atklāsmes 19:19).

Nākamajos Lūkas evaņģēlija 17. nodaļas pantos Jēzus turpināja aprakstīt Savu otro atnākšanu, kad Dieva Valstība valdīs VISU ZEMI (turpinot ar Moffatt, lai nodrošinātu konsekveni šajā nodaļā):

²² Saviem mācekļiem Viņš sacīja: "Nāks dienas, kad jūs veltīgi ilgosities iegūt vienu Cilvēka Dēla dienu. ²³ Vīrieši sacīs: redzi, lūk, viņš ir! 'Redzi, tur viņš ir!' bet neej ārā un neskrien viņiem pakāļ, ²⁴ jo kā zibens, kas zib no vienas debess puses uz otru, tā Cilvēka

Dēls būs savā dienā.²⁵ Bet vispirms viņam jāizcieš lielas ciešanas, un pašreizējā paaudze viņu atstumj. (Lūkas 17:22-25, Mofats)

Jēzus atsaucās uz zibens mirgošanu, tāpat kā Mateja 24:27-31, aprakstot Savu otro atnākšanu, lai VALDĪTU visu pasauli. Jēzus nesaka, ka Viņa ļaudis nevarēs Viņu redzēt, kad Viņš atgriezīsies.

Cilvēki neatzīs Viņu par savu Kēniņu (Atklāsmes 11:15) un cīnīsies pret Viņu (Atklāsmes 19:19)! Daudzi domās, ka Jēzus pārstāv Antikristu. Jēzus neteica, ka Dieva Valstība ir šajos farizejos — Viņš teica viņiem citur, ka viņi nebūs Valstībā viņu liekulības dēļ (Mateja 23:13-14). Arī Jēzus neteica, ka Baznīca būs Valstība.

Dieva Valstība ir kaut kas tāds, ko cilvēki kādu dienu varēs IEKĻŪT — kā taisno augšāmcelsšanās brīdī! Tomēr pat Ābrahāms un citi patriarhi vēl nav tur (sal. Ebrejiem 11:13-40).

Mācekļi zināja, ka Dieva Valstība toreiz nebija viņu iekšienē un ka tai bija jāparādās šādi, kas nāca pēc Lūkas 17:21:

¹¹ Kad viņi to dzirdēja, Viņš runāja citu līdzību, jo Viņš bija netālu no Jeruzālemes un tāpēc, ka viņi domāja, ka Dieva valstība tūlīt parādīsies (Lūkas 19:11).

Karaliste skaidri bija nākotnē

Kā jūs varat pateikt, vai Valstība ir tuvu? Pievērsoties šim jautājumam, Jēzus uzskaitīja pravietiskos notikumus (Lūkas 21:8-28) un pēc tam mācīja:

²⁹ Skatieties uz vīģes koku un uz visiem kokiem. ³⁰ Kad tie jau sāk augt, jūs redzat un paši zināt, ka vasara ir tuvu. ³¹ Tā arī jūs, **kad redzat to notiekam, ziniet, ka Dieva valstība ir tuvu** (Lūkas 21:29-31).

Jēzus vēlējās, lai Viņa ļaudis sekotu pravietiskiem notikumiem, lai zinātu, kad pienāks Valstība. Jēzus citur lika Saviem ļaudīm vērot pravietiskus notikumus un pievērst tiem uzmanību (Lūkas 21:36; Marka 13:33-37). Neraugoties uz Jēzus vārdiem, daudzi atlaida pravietiski saistītus pasaules notikumus.

Lūkas 22. un 23. nodaļā Jēzus vēlreiz parādīja, ka Dieva Valstība ir kaut kas tāds, kas piepildīsies nākotnē, kad Viņš mācīja:

¹⁵ “Ar dedzību es vēlējos ēst šo Pasā svētkus kopā ar jums, pirms es ciešu; ¹⁶ Jo es jums saku: es no tā vairs neēdīšu, iekams tas piepildīsies Dieva valstībā. ¹⁷ Tad Viņš paņēma biķeri, pateicās un sacīja: Nemiet to un sadaliet savā starpā! ¹⁸ Jo es jums saku: es nedzeršu no vīna koka augļiem, kamēr nenāks Dieva valstība” (Lūkas 22:15-18).

³⁹Bet viens no tiem ļaundariem, kas kopā ar viņu bija krustā sisti, zaimoja viņu un sacīja: "Ja tu esi Mesija, glāb sevi un izglāb arī mūs." ⁴⁰ Un viņa biedrs viņu norāja, un viņš tam sacīja: "Vai tu pat nebaidies no Dieva? Jo ar viņu arī jūs esat tiesā. ⁴¹ Un mums ir taisnība, jo esam cienīgi, jo mums tiek atmaksāts pēc tā, ko esam darījuši, bet šis nav darījis nekā ļauna. ⁴² Un viņš sacīja Jēšam : "Mans Kungs, atceries mani, kad ieradīsies savā valstībā." ⁴³ Bet Jēšua viņam sacīja: "Āmen, es tev saku, ka šodien tu būsi ar mani paradīzē." (Lūkas 23:39-43, aramiešu valodā vienkāršā angļu valodā)

Dieva Valstība nenāca, tiklīdz Jēzus tika nogalināts, kā Marks un Lūka mums parāda :

⁴³ Jāzeps no Arimatijas, ievērojams padomes loceklis, kurš pats gaidīja Dieva valstību, nāca un kļuva drosmīgs... (Marka 15:43).

⁵¹ Viņš bija no Arimatijas, jūdu pilsētas, kurš arī pats gaidīja Dieva valstību (Lūkas 23:51).

Pēc augšāmcelšanās (1. Korintiešiem 15:50-55) kristieši piedzims no jauna, lai ieietu Dieva valstībā, kā Jānis raksta:

³ Jēzus atbildēja un sacīja viņam: Patiesi, patiesi es tev saku: ja kāds nepiedzimst no augšienes, tas nevarēs redzēt Dieva valstību. ⁴ Nikodēms sacīja Viņam: Kā cilvēks var piedzimt, kad viņš ir vecs? Vai viņš var otrreiz ieiet savas mātes klēpī un piedzimt?" ⁵ Jēzus atbildēja: "Patiesi, patiesi es jums saku: ja kāds nav dzimis no ūdens un Gara, tas nevar ieiet Dieva valstībā (Jāņa 3:3-5).

Tikai Dieva ļaudis redzēs galīgo pēc tūkstošgades pastāvošo Dieva Valstību.

Tagad, lūdzu, vēl vairāk saprotiet, ka pēc Jēzus augšāmcelšanās Viņš atkal mācīja par Dieva Valstību:

³ Viņš arī parādīja sevi dzīvu pēc savām ciešanām ar daudziem nekļūdīgiem pierādījumiem, četrdesmit dienu laikā viņu redzēdams un runājot par Dieva valstību (Apustuļu darbi 1:3).

Pirmais un pēdējais sprediķis, ko Jēzus teica, bija par Dieva Valstību! Jēzus nāca kā vēstnesis, lai mācītu par šo Valstību.

Jēzus arī lika apustulim Jānim rakstīt par tūkstošgadu Dieva valstību, kas būs uz zemes. Ievērojiet, ko Viņš lika Jānim rakstīt:

⁴ Es redzēju to dvēseles, kam bija nocirstas galvas Jēzus liecības un Dieva vārda dēļ, kuri nebija pielūdzuši zvēru vai viņa tēlu un nebija saņēmuši viņa zīmi uz savām pierēm vai rokām. Un viņi dzīvoja un valdīja kopā ar Kristu tūkstoš gadu (Atklāsmes 20:4).

Agrīnie kristieši mācīja, ka tūkstošgadu Dieva Valstība būs uz zemes un nomainīs pasaules valdības, kā māca Bībele (sal. ar Atklāsmes 5:10, 11:15).

Kāpēc, ja Dieva valstība ir tik svarīga, vairums par to nav daudz dzirdējuši?

Daļēji tāpēc, ka Jēzus to nosauca par noslēpumu:

¹¹ Un Viņš tiem sacīja: "Jums ir dots zināt Dieva valstības noslēpumu; bet tiem, kas ir ārpusē, viss nāk līdzbās (Marka 4:11).

Pat mūsdienās patiesā Dieva Valstība vairumam ir noslēpums, tāpat kā liela daļa Dieva plāna (skatiet arī mūsu bezmaksas grāmatu tiešsaistē www.ccog.org ar nosaukumu: [DIEVA PLĀNA NOSLĒPUMS Kāpēc Dievs kaut ko radīja? Kāpēc Dievs tevi radīja ?](#)).

Padomājiet arī par to, ka Jēzus teica, ka (drīz) pienāks (laikam) gals PĒC tam, kad valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē kā LIECNIĒKS:

¹⁴ Un šis valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē kā liecība visām tautām, un tad pienāks gals (Mateja 24:14).

Sludināt Dieva Valstības evaņģēliju ir svarīgi, un tas ir jāpaveic šajos beigu laikos. Tas ir "labs vēstījums", jo tas sniedz patiesu cerību cilvēces kaitēm, neskatoties uz to, ko var mātīt politiskie līderi.

Ja ņemat vērā Jēzus vārdus, ir skaidrs, ka patiesajai kristiešu baznīcai tagad ir jāsludina šis valstības evaņģēlijs. Tam vajadzētu būt Baznīcas galvenajai prioritātei. Un, lai to izdarītu pareizi, ir jāizmanto vairākas valodas. Tas ir tas, uz ko cenšas turpināt Dieva Baznīca. Un tāpēc šis buklets ir tulkots daudzās valodās.

Jēzus mācīja, ka lielākā daļa nepieņemtu Viņa ceļu:

¹³ "Ieej pa šaurajiem vārtiem; jo plati ir vārti un plats ir ceļš, kas ved uz pazušānu, un daudz ir, kas pa tiem iet iekšā. ¹⁴ Jo šauri ir vārti un šauri ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod. (Mateja 7:13-14)

Dieva Valstības evaņģēlijs ved uz dzīvību!

Varētu būt interesanti atzīmēt, ka, lai gan šķiet, ka lielākā daļa kristiešu, kas sevi sauc par kristiešiem, neievēro domu, ka Kristus uzsvars bija uz Dieva Valstības evaņģēlija sludināšanu, laicīgie teologi un vēsturnieki bieži ir sapratuši, ka Bībele patiesībā māca to.

Tomēr Jēzus pats gaidīja, ka Viņa mācekļi mācīs Dieva Valstības evaņģēliju (Lūkas 9: 2,60). Tā kā nākotnes valstība būs balstīta uz Dieva likumiem, tā nesīs mieru un labklājību — un paklausība šiem likumiem šajā laikmetā noved pie patiesa miera (Psalms 119:165; Efeziešiem 2:15).

Un šī labā vēsts par valstību bija zināma Vecās Derības rakstos.

3. Haļeya oḁambaḁikeyalli dēvara rājyavu tiļidittu?

Jēzus pirmais un pēdējais pierakstītais sprediķis bija saistīts ar Dieva Valstības evaņģēlija sludināšanu (Marka 1:14-15; Apustuļu darbi 1:3).

Dieva valstība ir kaut kas tāds, par ko Jēzus laika ebrejiem vajadzēja kaut ko zināt, kā tas tika minēts viņu svētajos rakstos, kurus mēs tagad saucam par Veco Derību.

Daniels mācīja par valstību

Pravietis Daniēls rakstīja:

⁴⁰ Un ceturtā valstība būs tik stipra kā dzelzs, jo dzelzs saplīst gabalos un visu sagrauj; un kā dzelzs, kas sasmalcina, tā valstība sabruks gabalos un sagraus visus pārējos. ⁴¹ Tā kā jūs redzējāt kājas un pirkstus, daļēji no podnieka māla un daļēji no dzelzs, valstība tiks sadalīta; tomēr dzelzs spēks būs tajā, tāpat kā jūs redzējāt dzelzi sajauktu ar keramikas māliem. ⁴² Un kā pēdu pirksti bija daļēji no dzelzs un daļēji no māla, tā valstība būs daļēji spēcīga un daļēji trausla. ⁴³ Kā jūs redzējāt dzelzi sajauktu ar keramikas māliem, tie sajauksies ar cilvēku sēklām; bet tie nepielips viens pie otra, tāpat kā dzelzs nesajaucas ar māliem. ⁴⁴ Un šo ķēniņu dienās debesu Dievs cels valstību, kas nekad netiks iznīcināta; un valstība netiks atstāta citiem cilvēkiem; tas sadalīsies gabalos un iznīcinās visas šīs valstības, un tas pastāvēs mūžīgi (Daniēla 2:40-44).

¹⁸ Bet Visaugstākā svētie saņems valstību un iemantos valstību mūžīgi, mūžīgi mūžos. (Daniēls 7:18).

²¹ “Es skatījos; un tas pats rags karoja pret svētajiem un uzvarēja tos, ²² līdz nāca Vecais, un tika pasludināts spriedums par Visaugstākā svētajiem, un pienāca laiks svētajiem iemantot valstību. . (Daniēls 7:21-22)

No Daniēla mēs uzzinām, ka pienāks laiks, kad Dieva Valstība iznīcinās šīs pasaules valstības un pastāvēs mūžīgi. Mēs arī uzzinām, ka svētajiem būs sava daļa šīs valstības saņemšanā.

Daudzas Daniēla pravietojumū daļas attiecas uz mūsu laiku 21. gadsimtā.

Ievērojiet dažus Jaunās Derības fragmentus:

¹² "Tie desmit rāgi, kurus jūs redzējāt, ir desmit ķēniņi, kas vēl nav saņēmuši valstību, bet viņi saņem varu uz vienu stundu kā ķēniņi ar zvēru. ¹³ Tie ir vienisprātis, un viņi dos savu spēku un varu zvēram. ¹⁴ Tie karos ar Jēru, un Jērs tos uzvarēs, jo Viņš ir kungu Kungs un ķēniņu Ķēniņš; un tie, kas ir ar Viņu, ir aicināti, izredzēti un uzticīgi." (Atklāsmes 17:12-14)

Tātad, mēs redzam gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā ideju, ka būs beigu laika zemes valstība ar desmit daļām un ka Dievs to iznīcinās un nodibinās Savu valstību.

Jesaja mācīja par Valstību

Dievs iedvesmoja Jesaju rakstīt par Dieva Valstības pirmo daļu, tūkstoš gadu valdīšanu, kas pazīstama kā tūkstošgade, šādā veidā:

¹ No Isaja kāta izaugs stienis, un no viņa saknēm izaugs zars. ² Tā Kunga Gars gulēs pār Viņu, gudrības un saprašanas gars, padoma un spēka gars, atziņas un Tā Kunga bijības gars.

³ Viņam ir prieks bities Tā Kunga priekšā, un viņš netiesās pēc savu acu skatiena un nelems pēc savu ausu dzirdes. ⁴ Bet nabagus Viņš tiesās ar taisnību un spriedīs taisnīgi

zemes lēnprātīgajiem; Viņš sitīs zemi ar Savas mutes zizli un ar savu lūpu elpu Viņš nogalinās ļaunos. ⁵ Taisnība būs Viņa gurnu josta un uzticība Viņa vidukļa josta.

⁶ "Arī vilks dzīvos kopā ar jēru, leopardis gulēs kopā ar āzi, teļš un lauva un gaļa kopā; Un mazs bērns tos vadīs. ⁷ Govs un lācis ganīsies; Viņu mazuļi gulēs kopā; Un lauva ēdīs salmus kā vērsis. ⁸ Barojošs bērns spēlēsies pie kobras bedres, un atšķirtais bērns iebāzīs roku odzes bedrē. ⁹ Tie nesāpēs un nepostīs visā manā svētajā kalnā, jo zeme būs Tā Kunga atziņas pilna kā ūdeņi klāj jūru.

¹⁰ “Un tanī dienā būs Jesijas sakne, kas stāvēs kā karogs tautai; Jo pagāni Viņu meklēs, un Viņa atodus vieta būs godība.” (Jesajas 11:1-10)

Iemesls, kāpēc es to nosaucu par Dieva Valstības pirmo daļu vai pirmo posmu, ir tāds, ka šis ir laiks, kad tas būs fizisks (pirms laika, kad svētā pilsēta, Jaunā Jeruzāleme, nokāps no debesīm, Atklāsmes 21.) un ilgs tūkstoš gadu. Jesaja apstiprināja šīs fāzes fizisko aspektu, kad viņš turpināja:

¹¹Tanī dienā notiks, ka Tas Kungs otrreiz pacels Savu roku, lai atgūtu Savas tautas paliekas, kas palikušas no Asīrijas un Ēģiptes, no Patrosas un Kušas, no Elama un Šīnāras, no Hamatas un jūras salas.

¹² Viņš uzliks karogu tautām, sapulcinās Israēla atstumtos un sapulcinās Jūdas izklīdinātos no četriem zemes stūriem. ¹³ Arī Efraima skaudība pazudīs, un Jūdas pretinieki tiks iznīcināti; Efraims neskaidīs Jūdu, un Jūda neapgrūtinās Efraimu. ¹⁴ Bet tie lidos uz filistiešu pleciem uz rietumiem; Kopā viņi izlauzīs Austrumu tautu; Viņi uzliks savu roku uz Edomu un Moābu; Un Amona ļaudis tiem paklausīs. ¹⁵ Tas Kungs iznīcinās Ēģiptes jūras mēli; Ar Savu vareno vēju Viņš izkrātīs savu dūri pār upi, un sitīs to septiņās straumēs, un tiks cilvēkiem šķērsot sausus. ¹⁶ Tur būs lielceļš Viņa tautas atlikumam, kas paliks no Asīrijas, tāpat kā Israēlam tajā dienā, kad viņš nāca no Ēģiptes zemes. (Jesajas 11:11-16)

Jesaja bija arī iedvesmota uzrakstīt:

² Tagad notiks pēdējās dienās, ka Tā Kunga nama kalns tiks nostiprināts kalnu virsotnē un tiks paaugstināts pāri pakalniem; Un visas tautas plūdīs uz to. ³ Daudzi cilvēki nāks un sacīs: "Nāciet un uzkāpsim uz Tā Kunga kalnu, uz Jēkaba Dieva namu; Viņš mācīs mums savus ceļus, un mēs staigāsim pa Viņa takām. **Jo no Ciānas izies bauslība** un no Jeruzālemes Tā Kunga vārds. ⁴ Viņš tiesās starp tautām un norās daudzus cilvēkus; Savus zobenus tie daudzīs par lemejiem, un savus šķēpus par atzarošanas āķiem; **Tauta nepacels zobenu pret tautu, un viņi vairs nemācēs karot.** ... ¹¹ Cilvēku augstprātīgie skatieni tiks pazemoti, cilvēku augstprātība tiks pazemota, un Kungs vienīgais tiks paaugstināts tanī dienā. (Jesajas 2:2-4,11)

Tādējādi tas būs utopisks miera laiks uz zemes. Galu galā tas būs mūžīgi, kad valdīs Jēzus. Pamatojoties uz dažādiem svētajiem rakstiem (Psalms 90:4; 92:1; Jesaja 2:11; Hozejas 6:2), jūdu Talmuds māca, ka tas ilgst 1000 gadus (Babilonijas Talmuds: Tractate Sanhedrin Folio 97a).

Es Saiju iedvesmoja uzrakstīt arī sekojošo:

⁶ Jo mums ir dzimis Bērns, mums ir dots Dēls; Un valdība būs uz Viņa pleca. Un Viņa vārds tiks saukts Brīnišķīgais, Padomdevējs, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs, Miera valdnieks. ⁷ Viņa valdības pieaugumam un mieram nebūs gala Dāvida tronim un Viņa valstībai, lai to sakārtotu un nostiprinātu ar tiesu un taisnību No tā laika uz priekšu, pat mūžīgi. To paveiks Kunga Cebaotu dedzība. (Jesajas 9:6-7)

Ievērojiet, ka Jesaja teica, ka Jēzus nāks un nodibinās valstību ar valdību. Lai gan daudzi, kas atzīst Kristu, citē šo fragmentu, it īpaši katra gada decembrī, viņi mēdz aizmirst, ka tā ir vairāk pravietošana, nevis fakts, ka Jēzus piedzimis. Bībele parāda, ka Dieva Valstībai ir valdība ar likumiem pār pavalstniekiem, un ka Jēzus būs pār to. Jesaja, Daniēls un citi to pravietoja.

Dieva likumi ir mīlestības ceļš (Mateja 22:37-40; Jāņa 15:10), un Dieva Valstība tiks pārvaldīta, pamatojoties uz šiem likumiem. Tādējādi Dieva Valstība, neskatoties uz to, cik daudzi cilvēki to uzskata par to, balstīsies uz mīlestību.

Psalmi un citi

Ne tikai Daniēls un Jesaja Dievs iedvesmoja rakstīt par gaidāmo Dieva Valstību.

Ecēhiēls tika iedvesmots uzrakstīt, ka tās Israēla *ciltis* (ne tikai jūdi), kas bija izkaisītas Lielo bēdu laikā, tiks pulcētas tūkstošgadu valstībā:

¹⁷Tāpēc saki: tā saka Dievs Tas Kungs: "Es jūs savāksu no tautām, sapulcināšu jūs no zemēm, kur jūs bijāt izklīdināti, un Es jums došu Israēla zemi." ¹⁸ Un viņi dosies tur, un viņi no turienes atņems visas tās riebīgās lietas un visas tās negantības. ¹⁹Tad Es viņiem došu vienu sirdi un ielikšu viņos jaunu garu un izņemšu akmeņaino sirdi no viņu

miesas, un došu tiem miesas sirdi, 20lai viņi dzīvotu pēc Maniem likumiem un ievērotu Manus spriedumus un darīt tos; un viņi būs Mana tauta, un Es būšu viņu Dievs. ²¹ Bet tiem, kuru sirdis tiecas pēc savām riebīgajām lietām un negantībām, Es atlīdzināšu viņu darbus uz viņu galvas,” saka Dievs Tas Kungs. (Ecēhiēla 11:17-21)

Izraēla cilšu pēcteči vairs netiks izklīdināti, bet paklausīs Dieva likumiem un pārstās ēst riebīgas lietas (3. Mozus 11; 5. Mozus 14).

Psalmos par labo vēsti par Dieva valstību ievērojiet:

²⁷ To Kungu atcerēsies un piegriezīs visi pasaules gali , un visas tautu dzimtas pielūgs Tavā priekšā. ²⁸ Jo Tā Kunga pieder valstība, un Viņš valda pār tautām. (Psalmi 22:27-28)

⁶ Tavs tronis, ak Dievs, ir mūžīgi mūžos; Taisnības zizlis ir Tavas valstības zizlis. (Psalmi 45:6)

¹ Ak, dziedī Tam Kungam jaunu dziesmu! Dziediet Tam Kungam, visa zeme. ² Dziediet Tam Kungam, svētiet Viņa vārdu; Katru dienu pasludiniet labo vēsti par Viņa pestīšanu. ³ Pasludiniet Viņa godību starp tautām, Viņa brīnumus starp visām tautām. (Psalmi 96:1-3; arī sal. 1. Laiku 16:23-24)

¹⁰ Visi Tavi darbi Tevi slavēs, Kungs, un Tavi svētie svētīs Tevi. ¹¹ Viņi runās par Tavas valstības godību un runās par Tavu spēku, ¹² lai darītu zināmus cilvēku bērniem Viņa varenos darbus un Viņa valstības cildeno varenību. ¹³ Tava valstība ir mūžīga valstība, Un Tava vara pastāv uz visām paaudzēm. (Psalms 145:10-13)

Arī dažādi Vecās Derības rakstnieki rakstīja par valstības aspektiem (piemēram, Ecēhiēla 20:33; Obadja 21; Mihas 4:7).

Tātad, kad Jēzus sāka mācīt Dieva Valstības evaņģēliju, Viņa tiešā auditorija bija zināmā mērā pazīstama ar pamatjēdzienu.

4. Apostalaru rājyada suvārteyannu kalisiddāreyē?

Lai gan daudzi rīkojas tā, it kā evaņģēlijs būtu tikai labā ziņa par Jēzus personu, patiesībā Jēzus sekotāji mācīja Dieva Valstības evaņģēliju. Tā ir vēsts, ko atnesa Jēzus.

Apustulis Pāvils rakstīja par Dieva Valstību un Jēzu:

^{8Un} viņš iegāja sinagogā un drosmīgi runāja trīs mēnešus, spriedelēdams un pārliecinādams par Dieva valstību (Apustuļu darbi 19:8).

²⁵ Un patiesi, tagad es zinu, ka jūs visi, starp kuriem es esmu gājis, sludinādams Dieva valstību (Apustuļu darbi 20:25).

²³ Kad viņi bija noteikuši viņam dienu, daudzi nāca pie viņa viņa mitekļi, un viņš paskaidroja un svinīgi liecināja par Dieva valstību, pārliecinādams tos attiecībā uz Jēzu gan no Mozus bauslības, gan no praviešiem, no rīta līdz vakaram. ... ³¹ **sludinot Dieva valstību un mācot to, kas attiecas uz Kungu Jēzu Kristu**, ar pilnu pašāvību, neviens viņam neaizliedz (Ap.d.28 :23,31).

Ievērojiet, ka Dieva Valstība nav tikai Jēzus (lai gan Viņš ir tās galvenā daļa), jo Pāvils arī mācīja par Jēzu atsevišķi no tā, ko viņš mācīja par Dieva Valstību.

Pāvils to sauca arī par Dieva evaņģēliju, bet tas joprojām bija Dieva Valstības evaņģēlijs:

⁹ ... mēs jums sludinājām Dieva evaņģēliju ... ¹² lai jūs staigātu Dieva cienīgi, kas aicina jūs savā valstībā un godībā. (1. Tesaloniķiešiem 2: 9,12)

Pāvils to sauca arī par Kristus evaņģēliju (Romiešiem 1:16). Jēzus “labā vēsts”, vēsts, ko Viņš mācīja.

Padomājiet, ka tas nebija tikai evaņģēlijs par Jēzus Kristus personu vai tikai par personīgo glābšanu. Pāvils teica, ka Kristus evaņģēlijs ietver paklausību Jēzum, Viņa atgriešanos un Dieva spriedumu:

⁶ ... Dievs, lai atmaksātu ar bēdām tiem, kas jūs satrauc, ⁷ un lai jūs, kas esat satraukts, atdusas kopā ar mums, kad Kungs Jēzus tiks atklāts no debesīm ar saviem varenajiem eņģeļiem, ⁸ liesmojošā ugunī atriebjoties tiem, kas Dievu nepazīst, un uz tiem, kas neklauza mūsu Kunga Jēzus Kristus evaņģēlijam. ⁹ Tie tiks sodīti ar mūžīgu iznīcināšanu no Tā Kunga vaiga un Viņa spēka godības, ¹⁰ kad Viņš tajā dienā nāks, lai tiktu pagodināts savos svētajos un apbrīnots starp visiem, kas tic, jo mūsu liecība starp jums tika ticēts (2. Tesalonīkiešiem 1:6-10).

Jaunā Derība parāda, ka valstība ir kaut kas tāds, ko mēs saņemsim, nevis tas, ka mums tā tagad pilnībā pieder:

²⁸ mēs saņemam valstību, kas nav satricināma (Ebrejiem 12:28).

Mēs varam aptvert un cerēt, ka tagad kļūsim par daļu no Dieva Valstības, bet neesam tajā pilnībā iekļuvuši.

Pāvils īpaši apstiprināja, ka cilvēks nevar pilnībā ieiet Dieva valstībā kā mirstīgs cilvēks, kā tas notiek *pēc* augšāmcelšanās:

⁵⁰ Tagad to es saku, brāļi, ka miesa un asinis nevar iemantot Dieva valstību; arī korupcija nemanto neiznīcību. ⁵¹ Lūk, es jums saku noslēpumu: mēs visi neaizmīgsim, bet mēs visi tiksim mainīti — ⁵² vienā mirklī, acs mirklī, pēdējās taures zvanā. Jo atskanēs bazūne, un mirušie celsies neiznīcīgi, un mēs tiksim mainīti (1. Korintiešiem 15:50-52).

¹ Tāpēc es jums pavēlu Dieva un Kunga Jēzus Kristus priekšā, kas tiesās dzīvos un mirušos, kad viņš parādīsies un Viņa valstībā

(2. Timotejam 4:1).

Pāvils ne tikai mācīja to, bet arī to, ka Jēzus nodos Valstību Dievam Tēvam:

²⁰ Bet tagad Kristus ir augšāmcelies no miroņiem un ir kļuvis par pirmdzimto tiem, kas aizmiguši. ²¹ Jo, tā kā caur cilvēku nākusi nāve, tad caur cilvēku arī mirušo augšāmcelšanās. ²² Jo kā Ādamā visi mirst, tāpat Kristū visi tiks darīti dzīvi. ²³ Bet katrs savā kārtībā: Kristus

pirmais auglis , pēc tam tie, kas pieder Kristum, Viņa atnākšanas brīdī. ²⁴ Tad nāk gals, kad Viņš nodod valstību Dievam Tēvam, kad Viņš izbeidz visu valdību un visu varu un varu. ²⁵ Jo Viņam jāvalda, līdz Viņš visus ienaidniekus būs nolīcis zem savām kājām. (1. Korintiešiem 15:20-25).

Pāvils arī mācīja, ka netaisnīgie (baušļu pārkāpēji) neiemantos Dieva Valstību:

⁹ Vai jūs nezināt, ka netaisni neiemantos Dieva valstību? Neļaujiet sevi maldināt. Ne netikli, ne elku pielūdzēji, ne laulības pārkāpēji, ne homoseksuāļi, ne sodomieši, ¹⁰ ne zagļi, ne mantkārtīgie, ne dzērāji, ne zaimotāji, ne laupītāji neiemantos Dieva valstību (1. Korintiešiem 6:9-10).

¹⁹ Tagad ir redzami miesas darbi, kas ir: laulības pārkāpšana, netiklība, nešķīstība, netiklība, ²⁰ elku pielūgšana, burvība, nāids, strīdi, greizsirdība, dusmu uzliesmojumi, savtīgas ambīcijas, nesaskaņas, ķecerības, ²¹ skaudība, slepkavības, piedzeršanās, uzdzīves un tamlīdzīgi; par ko es jums saku iepriekš, tāpat kā es jums teicu agrāk, ka tie, kas to dara, neiemantos Dieva valstību (Galatiešiem 5:19-21).

⁵ Tāpēc jūs zināt, ka nevienam netiklim, nešķīstajam vai mantrausim, kas ir elku pielūdzējs, nav mantojuma Kristus un Dieva valstībā (Efeziešiem 5:5).

Dievam ir standarti un viņš pieprasa grēku nožēlu, lai varētu iekļūt Viņa valstībā. Apustulis Pāvils brīdināja, ka daži nemācītu, ka Jēzus evaņģēlijs ir atbilde, bet citi ir:

³ Žēlastība jums un miers no Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus, ⁴ kas sevi atdeva par mūsu grēkiem, lai mūs atbrīvotu no šī ļaunā laikmeta pēc mūsu Dieva un Tēva prāta, ⁵ kam lai gods . mūžīgi mūžos. Āmen. ⁶ Es brīnos, ka jūs tik drīz novērsaties no Tā, kas jūs aicinājis Kristus žēlastībā, pie cita evaņģēlija, ⁷ kas nav cits; bet ir daži, kas jūs satrauc un vēlas sagrozīt Kristus evaņģēliju. ⁸ Bet pat tad, ja mēs vai kāds eņģelis no debesīm jums sludinātu citu evaņģēliju, nekā mēs jums esam sludinājuši, tas lai ir nolādēts. ⁹ Kā jau iepriekš esam sacījuši, tā arī tagad es saku vēlreiz: ja kāds jums sludina citu

evanģēliju, nekā jūs esat saņēmuši, tas lai ir nolādēts. (Galatiešiem 1:3-9)

³ Bet es baidos, ka kā čūska ar savu viltību pievīla Ievu, tā jūsu prāti nesabojājas no vienkāršības, kas ir Kristū. ⁴ Jo, ja tas, kas nāk, sludina citu Jēzu, ko mēs neesam sludinājuši, vai ja jūs saņemat citu garu, ko jūs neesat saņēmis, vai citu evanģēliju, ko jūs neesat pieņēmuši, tad jūs varat to paciest! (2. korintiešiem 11:3-4)

Kas bija “cits” un “atšķirīgais”, patiesībā viltus evanģēlijs?

Viltus evanģēlijam ir dažādas daļas.

Kopumā viltus evanģēlijs ir ticēt, ka jums nav jāpaklausa Dievam un patiešām jācenšas dzīvot saskaņā ar Viņa ceļu, vienlaikus apgalvojot, ka pazīstat Dievu (sal. Mateja 7:21-23). Tā mēdz būt egoistiski orientēta.

Gandrīz pirms 6000 gadiem (1. Mozus 3) čūska pievīlāja Ievu, lai piekristu viltus evanģēlijam, un cilvēki ir uzskatījuši, ka viņi zina labāk par Dievu un viņiem pašiem jāizlemj par labu un ļaunu. Jā, pēc Jēzus atnākšanas Viņa vārds bieži tika saistīts ar dažādiem viltus evanģēlijiem — un tas ir turpinājies un turpināsies pēdējā Antikrista laikā.

Tagad, apustuļa Pāvila laikā, viltus evanģēlijs būtībā bija gnostiķu/mistisku patiesības un maldu sajaukums. Gnostiķi pamatā uzskatīja, ka īpašas zināšanas ir nepieciešamas, lai iegūtu garīgo ieskatu, tostarp pestīšanu. Gnostiķi sliecās uzskatīt, ka tam, ko dara miesa, nebija īpašu seku, un viņi iebilda pret paklausību Dievam tādos jautājumos kā septītās dienas sabats. Viens no šādiem viltus vadītājiem bija Šimanis Maguss, kuru brīdināja apustulis Pēteris (Ap.d.8:18-21).

Bet tas nav Viegli

Jau nā Derība parāda, ka Filips mācīja Dieva Valstību:

⁵ Tad Filips nogāja uz Samarijas pilsētu un sludināja tiem Kristu. ... ¹² viņi ticēja Filipam, kad viņš sludināja lietas par Dieva valstību... (Apustuļu darbi 8: 5,12).

Bet Jēzus, Pāvils un mācekļi mācīja, ka nav viegli iekļūt Dieva valstībā:

²⁴Un Jēzus, redzēdams, ka viņš kļūst ļoti noskumis, sacīja: "Cik grūti tiem, kam ir bagātība, ieiet Dieva valstībā! ²⁵Jo vieglāk karnielim iziet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā.

²⁶Un tie, kas to dzirdēja, sacīja: "Kas tad var tikt izglābts?"

²⁷ Bet Viņš sacīja: "Kas cilvēkiem nav iespējams, tas ir iespējams Dievam." (Lūkas 18:24-27)

²² "Mums caur daudzām bēdām jāieiet Dieva valstībā" (Apustuļu darbi 14:22).

³ Mums vienmēr ir jāpateicas Dievam par jums, brāļi, kā tas ir

tas ir piemērots, jo jūsu ticība ļoti aug un jūsu visu mīlestība vienam pret otru ir pārpilnībā, ⁴ tā ka mēs paši lepojamies ar jums starp Dieva draudzēm par jūsu pacietību un ticību visās jūsu vajāšanas un bēdās, ko jūs pārciešat, ⁵ kas liecina par Dieva taisno spriedumu, lai jūs tiktu uzskatīti par Dieva valstības cienīgiem, par ko jūs arī ciešat; ⁶ Jo ir taisnīgi Dieva priekšā ar bēdām atmaksāt tiem, kas jūs satrauc, ⁷ un jūs, kas esat satraukts, dot mieru kopā ar mums, kad Kungs Jēzus atklāsies no debesīm ar saviem varenajiem eņģeļiem (2. Tesaloniķiešiem 1:3-7).).

Grūtību dēļ tikai daži tagad tiek aicināti un izraudzīti šajā laikmetā (Mateja 22:1-14; Jāņa 6:44; Ebrejiem 6:4-6). Citi tiks saukti vēlāk, jo Bībelē ir parādīts, ka tie, "kas maldījās garā, nāks pie saprašanas, un tie, kas sūdzējās, mācīsies mācību" (Jesajas 29:24).

Apustulis Pēteris mācīja, ka valstība ir mūžīga un ka ir rūpīgi jāklausa Dieva evaņģēlijam, pretējā gadījumā būs tiesa:

¹⁰ Tāpēc, brāļi, esiet vēl čaklāki, lai padarītu savu aicinājumu un izredzēšanu drošu, jo, to darot, jūs nekad nepaklupsit; ¹¹ Jo tā jums bagātīgi tiks nodrošināta ieeja mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus mūžīgajā valstībā (2. Pētera 1:10-11).

¹⁷ Jo ir pienācis laiks, kad jāsāk tiesa Dieva namā; un, ja tas vispirms sākas ar mums, tad kāds beigsies tiem, kas nepaklausa Dieva evaņģēlijam? (1. Pētera 4:17).

Pēdējās Bībeles grāmatas un Valstība

Bībele māca, ka "Dievs ir mīlestība" (1. Jāņa 4:8,16) un Jēzus ir Dievs (Jāņa 1:1,14) — Dieva Valstībai būs ķēniņš, kas ir mīlestība un kura likumi atbalsta mīlestību, nevis naidu. (sal. Atklāsmes 22:14-15).

Bībele arī parāda, ka Dievs sūtīs eņģeli, kas pasludinās mūžīgo Dieva valstības evaņģēliju (Atklāsmes 14:6-7), un pēc tam vēl vienu eņģeli, lai norādītu, ka, neskatoties uz to, ka Bābele šķiet liela, tā krīt (Atklāsmes 14:8-9). Šie vēstījumi būs pārdabiski apstiprinājumi evaņģēlijam, ko pasaule iepriekš būs saņēmusi kā liecinieku, un izskatīsies kā faktori "lielajam pulkam", kas beigās nāk pie Dieva (Atklāsmes 7:9-14). Atšķirībā no pēdējās Babilonijas varas, kas celsies un kritīs (sal. Atklāsmes 18:1-18), Dieva valstības pēdējā fāze ilgst mūžīgi:

¹⁵Tad septītais eņģelis atskanēja: Un debesīs atskanēja skaļas balsis, kas sacīja: "Šīs pasaules valstības ir kļuvušas par mūsu Kunga un Viņa Kristus valstībām, un Viņš valdīs mūžīgi mūžos!" (Atklāsmes 11:15).

Jēzus valdīs valstībā! Un Bībele atklāj divus Viņa titulus:

¹⁶ Un Viņa drēbēs un augšstilbā ir rakstīts vārds: **Ķēniņu ĶĒNIS UN KUNGU KUNGS** (Atklāsmes 19:16).

Bet vai Jēzus ir vienīgais, kurš valdīs? Ievērojiet šo fragmentu:

⁴ Un es redzēju troņus, un tie sēdēja tajos, un tiem tika uzticēta tiesa. Tad es redzēju to dvēseli, kam bija nocirstas galvas Jēzus liecības un Dieva vārda dēļ, kuri nebija pielūdzuši zvēru vai viņa tēlu un nebija saņēmuši viņa zīmi uz savām pierēm vai rokām. Un viņi dzīvoja un valdīja kopā ar Kristu tūkstoš gadus. . . ⁶ Svētīgs un svēts, kam ir daļa pirmajā augšāmcelšanās. Pār tādiem otrajai nāvei nav varas, bet viņi būs Dieva un Kristus priesteri un valdīs kopā ar Viņu tūkstoš gadu (Atklāsmes 20:4,6) .

Patiesie kristieši tiks augšāmcelti, lai valdītu kopā ar Kristu tūkstoš gadus! Jo valstība pastāvēs mūžīgi (Atklāsmes 11:15), bet minētā valdīšana bija tikai tūkstoš gadu. Tāpēc es to iepriekš minēju kā pirmo valstības fāzi — fizisko, tūkstošgadu fāzi pretstatā pēdējai, garīgākai fāzei.

Daži notikumi ir uzskaitīti Atklāsmes grāmatā kā notikuši starp tūkstošgadu un pēdējo Dieva Valstības posmu:

⁷ Tagad, kad tūkstoš gadu būs pagājuši, sātans tiks atbrīvots no sava cietuma ⁸ un izies, lai pieviltu tautas, kas atrodas četros zemes stūros, Gogu un Magogu, lai sapulcinātu tos kaujā, kuru skaits ir tikpat. jūras smiltis. ... ¹¹ Tad es redzēju lielu, baltu troni un To, kas uz tā sēdēja, no kura vaiga aizbēga zeme un debesis. Un viņiem nebija vietas. ¹² Un es redzēju mirušos, mazus un lielus, stāvam Dieva priekšā, un grāmatas tika atvērtas. Un tika atvērta vēl viena grāmata, kas ir Dzīvības grāmata. Un mirušie tika tiesāti pēc viņu darbiem, pēc tā, kas rakstīts grāmatās. ¹³ ^{Jūra} atdeva mirušos, kas tajā bija, un nāve un nāve nodeva mirušos, kas tajā bija. Un viņi tika tiesāti, katrs pēc saviem darbiem. ¹⁴ ^{Tad} Nāve un nāve tika iemesti uguns ezerā. Šī ir otrā nāve. ¹⁵ Un ikviens, kas nebija ierakstīts Dzīvības grāmatā, tika iemests uguns ezerā (Atklāsmes 20:7-8, 11-15).

Atklāsmes grāmata parāda, ka būs vēlāka fāze, kas nāks pēc tūkstoš gadu valdīšanas un pēc otrās nāves:

¹ Tagad es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi, jo pirmās debesis un pirmā zeme bija pagājušas. Arī jūras vairs nebija. ² Tad es, Jānis, redzēju svēto pilsētu, Jauno Jeruzalemi, nokāpjām no debesīm no Dieva, sagatavotu kā savam vīram izrotātu līgavu. ³ Un es dzirdēju skaļu balsi no debesīm sakām: “Lūk, Dieva telts ir pie cilvēkiem, un Viņš dzīvos pie viņiem, un tie būs Viņa tauta. Pats Dievs būs ar viņiem un būs viņu Dievs. ⁴ Un Dievs noslaucis visas asaras no viņu acīm; nāves vairs nebūs, ne bēdu, ne raudāšanas. Sāpju vairs nebūs, jo iepriekšējais ir pagājis.” (Atklāsmes 21:1-4)

¹ Un viņš man parādīja tīru dzīvības ūdens upi, skaidru kā kristāls, kas plūst no Dieva un Jēra troņa. ² Tās ielas vidū un abpus upei atradās dzīvības koks, kas nesa divpadsmit augļus, un katrs koks nesa augļus katru mēnesi. Koka lapas bija paredzētas tautu dziedināšanai. ³ Un lāsta

vairs nebūs , bet tajā būs Dieva un Jēra tronis, un Viņa kalpi Viņam kalpos. ⁴ Viņi redzēs Viņa vaigu, un Viņa vārds būs uz viņu pierēm. ⁵ Tur nebūs nakts: viņiem nav vajadzīgs ne spuldzes, ne saules gaismas, jo Dievs Tas Kungs dod viņiem gaismu. Un viņi valdīs mūžīgi mūžos. (Atklāsmes 22:1-5)

Ievērojiet, ka šī valdīšana, kas ir *pēc* tūkstoš gadiem, ietver Dieva kalpus un ilgst mūžīgi. Svētā pilsēta, kas tika sagatavota debesīs, pametīs debesis un nokāps uz zemes. Tas ir Dieva Valstības beigu fāzes sākums. Laiks, kurā VAIRS NAV SĀPES VAI CIEŠANAS!

Lēnprātīgi iemantos zemi (Mateja 5:5) un visu (Atklāsmes 21:7). Zeme, ieskaitot Svēto pilsētu, kas būs uz tās, būs labāka, jo tiks īstenoti Dieva ceļi. Saprotiet, ka:

⁷ Viņa valdības pieaugumam un mieram nebūs gala (Jesajas 9:7).

Skaidrs , ka pēc tam, kad būs sākusies Dieva Valstības pēdējā fāze, būs izaugsme, jo visi paklausīs Dieva valdībai.

Šis būs visbrīnišķīgākais laiks:

⁹ Bet kā ir rakstīts: acs nav redzējusi, ne auss dzirdējusi, ne cilvēka sirdī nav ienākusi, ko Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl. ¹⁰ Bet Dievs mums tos ir atklājis caur Savu Garu (1. Korintiešiem 2:9-10). Tas ir mīlestības, prieka un mūžīga mierinājuma laiks. Tas būs fantastisks laiks! Dieva Valstība radīs fantastiski labāku mūžību. Vai jūs nevēlaties piedalīties tajā?

5. Hosa oḁambaḁikeya horagina mūlagalu dēvara rājyavannu kalisidavu

Vai pirmie Kristus profesori domāja, ka viņiem bija jāsludina evaņģēlijs par burtisku Dieva Valstību?

Jā.

Pirms vairākiem gadiem lekcijā, ko lasīja Ziemeļkarolīnas Universitātes profesors Barts Ērmans, viņš atkārtoti un pareizi uzsvēra, ka atšķirībā no vairuma mūsdienu kristiešu, Jēzus un Viņa pirmie sekotāji pasludināja Dieva Valstību. Lai gan doktora Ērmana vispārējā kristietības izpratne ievērojami atšķiras no *Pastāvīgās* Dieva Baznīcas izpratnes, mēs piekrītam, ka valstības evaņģēlijs ir tas, ko pats Jēzus sludināja un kam ticēja Viņa sekotāji. Mēs arī piekrītam, ka daudzi mūsdienu kristieši to nedara. saproti to.

Vecākais saglabātais raksts un sprediķis pēc Jaunās Derības

Dieva valstība bija nozīmīga daļa no tā, kas tiek uzskatīts par “vecāko pilnīgo kristiešu sprediķi, kas ir saglabājies” (Holmes MW Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2nd ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, 102. lpp.). Šis *senais kristiešu sprediķis* satur šādus apgalvojumus:

^{5:5} Turklāt jūs zināt, brāļi, ka mūsu uzturēšanās miesīgajā pasaulē ir nenozīmīga un pārejoša, bet Kristus apsolījums ir liels un brīnišķīgs: atpūties nākošajā valstībā un mūžīgā dzīve.

Iepriekš minētais apgalvojums parāda, ka valstība nav tagad, bet nāks un būs mūžīga. Turklāt šajā senajā sprediķī teikts:

^{6:9} Tagad, ja pat tādi taisnie vīri kā šie nespēj ar saviem taisnīgajiem darbiem glābt savus bērnus, kāda mums ir pārliecība par ieiešanu Dieva valstībā, ja nespēsim saglabāt savu kristību tīru un neaptraipītu? Vai arī kas būs mūsu aizstāvis, ja mums nav atklāti svēti un taisni darbi? ^{9:6} Tāpēc mīlēsīm viens otru, lai mēs visi ieietu Dieva valstībā. ^{11:7} Tāpēc, ja mēs zinām, kas ir pareizi Dieva acīs, mēs

ieiesim viņa valstībā un saņemsim apsoliņumus, ko "auss nav dzirdējusi, acs nav redzējusi un cilvēka sirds nav iedomājusies".

^{12:1} Tāpēc gaidīsim stundu pēc stundas uz Dieva valstību mīlestībā un taisnībā, jo mēs nezinām Dieva parādīšanās dienu. ^{12:6} Viņš saka: Mana Tēva valstība nāks.

Iepriekš minētie apgalvojumi parāda, ka ir vajadzīga mīlestība caur pareizu dzīvi, ka mēs joprojām neesam iekļuvuši Dieva valstībā un ka tā notiek pēc Dieva parādīšanās dienas, tas ir, pēc tam, kad Jēzus atkal atgriežas. Tā ir Tēva valstība, un valstība nav tikai Jēzus.

Interesanti, ka vecākais šķietami kristīgais sprediķis, kuram Dievs ir ļāvis izdzīvot, māca to pašu Dieva Valstību, ko māca Jaunā Derība, un tagad māca *Nepārtrauktā* Dieva Baznīca (iespējams, ka tas varētu būt no reālas Dieva Baznīcas, bet manas ierobežotās grieķu valodas zināšanas ierobežo manas iespējas sniegt stingrāku deklarāciju).

Otrā gadsimta baznīcas vadītāji un Valstības evaņģēlijs

Jāņem vērā, ka 2. gadsimta sākumā Papija, Jāņa klausītājs un Polikarpa draugs, kuru Romas katoļi uzskatīja par svēto, mācīja tūkstošgadu valstību. Eisebijs pierakstīja, ka Papija mācīja:

... būs tūkstošgade pēc augšāmcelšanās no mirušajiem, kad uz šīs zemes tiks nodibināta Kristus personīgā valdīšana. (Fragments of Papias, VI. Skat. arī Eisebijs, Baznīcas vēsture, 3. grāmata, XXXIX, 12)

Papiass mācīja, ka šis būs lielas pārpilnības laiks:

Līdzīgi [Viņš teica], ka no kviešu graudiem būs desmit

tūkstoš vārpu un ka katrā vārpā būtu desmit tūkstoši graudu un katrs grauds dotu desmit mārčiņas skaidru, tīru, smalku miltu; un ka āboli, sēklas un zāle ražotu līdzīgās proporcijās; un lai visi dzīvnieki, kas barojas tikai ar zemes ražojumiem, kļūtu mierīgi un harmoniski un būtu pilnīgā pakļautībā cilvēkam." [Par šīm lietām liecību ir rakstījis Papiass, sens cilvēks, kurš bija Jāņa klausītājs un Polikarpa draugs,

ceturtajā viņa grāmatā; jo piecas grāmatas viņš komponēja...]
(Fragments of Papias , IV)

Pēc Jaunās Derības vēstulē korintiešiem teikts:

^{42:1-3} Apustuļi saņēma evaņģēliju par mums no Kunga Jēzus Kristus; Jēzus Kristus tika sūtīts no Dieva. Tātad Kristus ir no Dieva, un apustuļi ir no Kristus. Tātad abi nāca no Dieva gribas noteiktā kārtībā. Tāpēc, saņēmuši pavēli un pilnībā pārliecināti par mūsu Kunga Jēzus Kristus augšāmcelšanos un apstiprināti Dieva Vārdā ar pilnīgu Svētā Gara pārliecību, viņi devās ar priedīgu vēsti, ka nāks Dieva valstība.

Polikarps no Smirnas bija agrīnais kristiešu līderis, kurš bija Jāņa mācekļis, pēdējais no sākotnējiem apustuļiem, kurš nomira. Polikarps c. 120-135 AD mācīja :

Svētīgi nabagi un tie, kas tiek vajāti taisnības dēļ, jo viņiem pieder Dieva valstība. (Polycarp. Vēstule filipiešiem, II nodaļa. No *Ante-Nicene Fathers, 1. sējums* , ko rediģēja Aleksandrs Robertss un Džeimss Donaldsons. Amerikāņu izdevums, 1885)

Tātad, zinot, ka "Dievs netiek izsmiets", mums ir jāstaigā Viņa baušļa un godības cienīgi... Jo ir labi, ja tie tiek atdalīti no pasaules iekārēm, jo "ikviena iekāre karo pret gars; “ un “ne netikles, ne sievišķīgas personas, ne cilvēku ļaunprātīgas personas neiemantos Dieva valstību ”, ne arī tie, kas dara lietas, kas ir pretrunīgas un nepiedienīgas. (turpat, V nodaļa)

Tad kalposim Viņam bailēs un ar visu godbijību, kā Viņš pats mums ir pavēlējis un kā apustuļi, kas mums sludināja Evaņģēliju, un pravieši, kas iepriekš sludināja Tā Kunga atnākšanu. (turpat, VI nodaļa)

Tāpat kā citi Jaunajā Derībā, Polikarps mācīja, ka Dieva Valstību iemantos taisnīgie, nevis baušļu pārkāpēji.

Tika arī apgalvots, ka Polikarps ir iemācījis:

Un nākamajā sabatā viņš teica: “Uzklausiet manu pamācību, mīļotie Dieva bērni. Es jūs zvērēju, kad bīskapi bija klāt, un tagad atkal aicinu jūs visus staigāt pieklājīgi un cienīgi pa Tā Kunga ceļu... *Esiet modri* un atkal *esiet gatavi, lai jūsu sirdis nenoslogo*, jaunais bauslis. Kas attiecas uz mīlestību vienam pret otru, Viņa atnākšana pēkšņi izpaužas kā straujš zibens, lielais sods ar uguni, mūžīgā dzīvība, Viņa nemirstīgā valstība. Un visu, ko Dievs māca, jūs zināt, pētot iedvesmotos Rakstus, iegravējiet savās sirdīs ar Svētā Gara pildspalvu, lai baušļi jūsos paliktu neizdzēšami. (Life of Polycarp, 24. nodaļa. JB Lightfoot, The Apostolic Fathers, 3.2. sēj., 1889, 488.–506. lpp.)

Melito no Sardis, kurš bija Dieva Baznīcas vadītājs, apm. 170 AD, mācīja:

Jo patiesi bauslība izdota evaņģēlijā – vecais jaunajā, abi nāk kopā no Cīānas un Jeruzalemes; un bauslis, kas dots žēlastībā, un tips gatavajā produktā, un jērs Dēlā, un aita cilvēkā, un cilvēks Dievā...

Taču evaņģēlijs kļuva par bauslības un tās skaidrojumu

piepildījums, kamēr baznīca kļuva par patiesības krātuvi...

Tas ir tas, kurš mūs atbrīvoja no verdzības brīvībā, no tumsas gaismā, no nāves dzīvībā, no tīrānijas mūžīgā valstībā. (Melito. Homilija par Pasā svētkiem. 7., 40., 68. pants. Tulkojums no Kerux: The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Tādējādi bija zināms, ka Dieva Valstība ir kaut kas mūžīgs, nevis tikai pašreizējā kristiešu vai katoļu baznīca, un tajā bija iekļauti Dieva likumi.

Vēl viens otrā gadsimta vidus un vēlu raksts mudina cilvēkus skatīties uz valstību:

Tāpēc lai neviens no jums vairs nešķīst un neskatās atpakaļ, bet labprātīgi tuvojas Dieva valstības evaņģēlijam. (Roman Clement. Recognitions, X grāmata, XLV nodaļa. Izvilkums no Ante-Nīcene Fathers, 8. sējums. Rediģēja Aleksandrs Robertss un Džeimss Donaldsons. Amerikāņu izdevums, 1886)

Turklāt, lai gan to acīmredzot nav rakstījis kāds no patiesās baznīcas, otrā gadsimta vidus raksts ar nosaukumu *Hermas gans* Roberts & Donaldson tulkojumā lieto izteicienu “Dieva valstība” četrpadsmit reizes.

Patiesie kristieši un pat daudzi, kas tikai atzīst Kristu, otrajā gadsimtā kaut ko zināja par Dieva Valstību.

Pat katoļu un austrumu pareizticīgo svētais Irenejs saprata, ka pēc augšāmcelšanās kristieši ieies Dieva valstībā. Ievērojiet, ko viņš rakstīja, c. 180 AD:

Jo tāds ir ticīgo stāvoklis, jo viņos nemitīgi mājō Svētais Gars, ko Viņš ir devis kristībās un patur ņēmējs, ja viņš staigā patiesībā un svētumā, taisnībā un pacietībā. Jo šai dvēselei ir augšāmcelšanās tajos, kas tic, miesa atkal saņem dvēseli un līdz ar to Svētā Gara spēkā tiek augšāmcelta un ieiet Dieva valstībā. (Irenejs, Sv., Lionas bīskaps. No armēņu valodas tulkojis Armitage Robinson. Apustuliskās sludināšanas demonstrācija, 42. nodaļa. Wells, Somerset, 1879. gada oktobris. Kā publicēts izdevumā SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. ŅUJORKA: MACMILLAN CO, 1920).

Teofils no Antiohijas mācīja:

Es tikai pieminu Viņa labestību; ja es Viņu saucu par Valstību, es tikai pieminu Viņa godību... Jo, ja Viņš būtu darījis viņu no sākuma nemirstīgu, Viņš būtu darījis viņu par Dievu. (..) Viņš to nepadarīja ne par nemirstīgu, nedz mirstīgu, bet, kā jau teicām iepriekš, spējīgu uz abiem; lai, ja viņš sliecas uz nemirstību, turēdams Dieva bausli, viņš saņem no Viņa nemirstību un kļūst par Dievu. (Teofils , Autolikam , 1:3, 2:27)

Katoļu svētais Hipolīts trešā gadsimta sākumā rakstīja:

Un jūs saņemsiet Debesu valstību, jūs, kas, dzīvodami šajā dzīvē, pazināt Debesu Kēniņu. Un tu būsi Dievības pavadonis un Kristus līdzmantinieks, kas vairs nebūs iekāres vai kaislību verdzībā un nekad vairs nebūs slimību izniekojis. Jo tu esi kļuvis par Dievu, jo visas ciešanas, ko tu piedzīvoji, būdams vīrietis, Viņš tev deva, jo tu biji

mirstīgs , bet visu, ko Dievs ir saderīgs dot, to Dievs ir apsolījis tev dot, jo tu ir dievišķoti un dzimuši līdz nemirstībai. (Hipolīts. Visu ķecerību atspēkošana, X grāmata, 30. nodaļa)

Cilvēku mērķis ir tikt dievišķotiem gaidāmajā Dieva valstībā.

Problēmas otrajā un trešajā gadsimtā

Neskatoties uz tās plašo atzinību, otrajā gadsimtā uzcēlās pret likumu vērsti atkritējs, vārdā Markions . Markions mācīja pret Dieva bauslību, sabatu un burtisku Dieva Valstību. Lai gan Polikarps un citi viņu nosodīja, viņš ilgu laiku bija sazinājies ar Romas baznīcu un šķita, ka viņam tur bija ietekme.

Otrajā un trešajā gadsimtā Aleksandrijā (Ēģiptē) nostiprinājās allegoristi. Daudzi allegoristi iebilda pret doktrīnu par gaidāmo valstību. Ievērojiet ziņojumu par dažiem no šiem allegoristiem:

Dionīsijs dzimis cēlā un bagātā pagānu ģimenē Aleksandrijā, un viņš bija izglītots viņu filozofijā. Viņš pameta pagānu skolas, lai kļūtu par Origena skolnieku, kuru viņš sekmīgi vadīja Aleksandrijas katehētiskās skolas vadībā...

Klements, Origenis un gnostiķu skola sabojāja svēto orākulu doktrīnas ar savām izdomātajām un alegoriskajām interpretācijām... viņi ieguva sev nosaukumu "alegoristi". Neposs publiski cīnījās pret allegoristiem un apgalvoja, ka uz zemes būs Kristus valdīšana...

Dionīsijs apstrīdēja ar Neposa sekotājiem un pēc viņa stāstījuma... " tādu lietu stāvokli, kāds tagad pastāv Dieva valstībā." Šī ir pirmā pieminēšana par Dieva valstību, kas pastāv pašreizējā baznīcu stāvoklī...

Neposs norāja viņu kļūdu, parādot, ka Debesu valstība nav alegoriska, bet gan burtiski nāk mūsu Kunga valstība augšāmcelšanās mūžīgajā dzīvē...

Tāpat ideja par valstību pašreizējā stāvoklī tika izdomāta un izvirzīta gnostiķu alegoristu skolā Ēģiptē, no 200. līdz 250. gada mūsu ērai,

veselu gadsimtu pirms impērijas bīskapus sāka uzskatīt par troņa iemītniekiem. ...

Klements ideju par Dieva valstību uztvēra kā patiesas garīgas Dieva zināšanu stāvokli. Origenš to izklāstīja kā garīgu nozīmi, kas paslēpta vienkāršajā Svēto Rakstu burtā. (Ward, Henry Dana. *The Gospel of the Kingdom: A Kingdom Not of this World; Not in this World; Bet to Come in the Heavenly Country, Resurrection from the Dead and of Restitution of All Things*. Publicēja Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, 124.–125. lpp.)

Tādējādi, kamēr bīskaps Neposs mācīja Dieva Valstības evaņģēliju, allegoristi mēģināja par to izdomāt nepatiesu, mazāk burtisku izpratni. Apmēram tajā pašā laikā pret allegoristu kļūdām mēģināja cīnīties arī Hierapoles bīskaps Apolinaris. Tie, kas patiesi bija Dieva Baznīcā, visā vēsturē iestājās par patiesību par burtisku Dieva Valstību.

Herberts V. Ārmstrongs mācīja Valstības evaņģēliju, turklāt

20. gadsimtā nelaiķis Herberts V. Ārmstrongs rakstīja:

Tāpēc, ka viņi *noraidīja* Kristus evaņģēliju. . . , pasaulei bija jāaizstāj kaut kas cits tās vietā. Viņiem bija jāizgudro *viltojums!* Tāpēc mēs esam dzirdējuši, ka par Dieva valstību tiek runāts kā par vienkāršu banalitāti — par jauku noskaņojumu cilvēku sirdīs —, samazinot to līdz ēteriskam, nereālam NEKO! Citi ir nepareizi uzrādījuši, ka “BAZNĪCA” ir valstība. . . Praviētis Daniēls, kurš dzīvoja 600 gadus pirms Kristus, zināja, ka Dieva valstība ir īsta valstība — valdība, kas pārvalda.

burtiski CILVĒKI uz zemes. . .

Šeit . . . ir Dieva skaidrojums par to, kas IR DIEVA VALSTĪBA: "Un šo ķēniņu dienās..." - šeit ir runa par desmit pirkstiem, kas ir daļa no dzelzs un daļa no trauklā māla. Tas, saistot pravietojumu ar Daniēla 7. nodaļu un Atklāsmes 13. un 17. nodaļu, attiecas uz jaunajām EIROPAS SAVIENOTĀM VALSTĪM, kas šobrīd veidojas . . . tavu acu priekšā! Atklāsmes 17:12 ir skaidri norādīts, ka

tā būs DESMIT Ķēniņu VAI KARALVALSTĪBU savienība, kas (Atkl. 17:8) augšāmcels veco ROMĀNIJU IMĒRIJAI . . .

Kad nāk Kristus, viņš nāk kā ķēniņu ķēniņš, kas valda pār visu zemi (Atkl. 19:11-16); un VIŅA VALSTĪBAI — DIEVA VALSTĪBAI — Daniēls sacīja, ir APRĪT visas šīs pasaulīgās valstības. Atklāsmes grāmatā 11:15 tas ir teikts ar šādiem vārdiem: “Šīs pasaules valstības ir *ķļuvušas* par MŪSU KUNGA UN VIŅA KRISTUS VALSTĪBU, un Viņš valdīs mūžīgi mūžos”! Šī ir DIEVA VALSTĪBA. Tas ir pašreizējo valdību – jā, un pat Amerikas Savienoto Valstu un Lielbritānijas valstu – BEIGAS. Tad viņi ķļūs par Tā Kunga JĒZUS KRISTUS VALSTĪBĀM, pēc tam par ķēniņu Ķēniņu pār visu zemi. Tas padara pilnīgi SKAIDRU faktu, ka DIEVA VALSTĪBA ir burtiska VALDĪBA. Tāpat kā Haldejas impērija bija KARALISTE — tāpat kā Romas impērija bija KARALISTE —, DIEVA Karaliste ir valdība. Tā ir pārņemt pasaules NACIONĀTU VALDĪBU. Jēzus Kristus dzima, lai būtu ķēniņš — VALDNIEKS! . . .

Tas pats Jēzus Kristus, kurš pirms vairāk nekā 1900 gadiem staigāja pāri Svētās zemes kalniem un ielejām un Jeruzalemes ielām, nāk atkal. Viņš teica, ka nāks vēlreiz. Pēc tam, kad viņš tika sist krustā, Dievs viņu uzmodināja no mirušajiem pēc trim dienām un trim naktīm (Mt. 12:40; Apustuļu darbi 2:32; I Kor. 15:3-4). Viņš uzkāpa uz Dieva troņa. Visuma valdības galvenā mītne (Ap. d. 1:9-11; Ebr. 1:3; 8:1; 10:12; Atkl. 3:21).

Viņš ir līdzības “augstmanis”, kurš devās uz troni

Dievs — “tālā zeme” — lai tiktu kronēts par ķēniņu ķēniņu pār visām tautām un pēc tam atgrieztos uz zemes (Lūkas 19:12-27).

Atkal viņš ir debesīs līdz “visu lietu atjaunošanas laikiem” (Ap.d. 3:19-21). *Restitūcija* nozīmē bijušā stāvokļa vai stāvokļa atjaunošanu. Šajā gadījumā Dieva valdības atjaunošana uz zemes un līdz ar to pasaules miera un utopisko apstākļu atjaunošana.

Mūsdienu pasaules satricinājumi, pieaugošie kari un strīdi sasniegs kulmināciju tik lielās pasaules grūtībās, ka, ja Dievs neiejauksies, neviena cilvēka miesa netiktu izglābta dzīva (Mt. 24:22). Pašā

kulminācijā, kad kavēšanās rezultātā no šīs planētas tiktu izsprausta visa dzīvība, Jēzus Kristus atgriezīsies. Šoreiz viņš nāk kā dievišķais Dievs. Viņš nāk visā Visumu valdošā Radītāja spēkā un godībā. (Mt. 24:30; 25:31.) Viņš nāk kā “ķēniņu ķēniņš un kungu Kungs” (Atkl. 19:16), lai izveidotu pasaules virsvaldību un pārvaldītu visas tautas “ar dzelzs zizli.” (Atkl. 19:15; 12:5) . . .

Kristus ir nevēlams?

Bet vai cilvēce kliegs no prieka un sagaidīs viņu satracinātā sajūsmā un entuziasmā — vai pat tradicionālās kristietības baznīcās?

Viņi to nedarīs! Viņi ticēs, jo sātana viltus kalpi (2. Kor. 11:13-15) ir viņus pieviluši, ka viņš ir Antikrists. Baznīcas un tautas būs dūsmīgas par viņa atnākšanu (Atkl. 11:15 ar 11:18), un militārie spēki patiesībā mēģinās cīnīties ar viņu, lai viņu iznīcinātu (Atkl. 17:14)!

Tautas tiks iesaistītas gaidāmā Trešā pasaules kara kulminācijas cīņā ar kaujas fronti Jeruzālemē (Cak. 14:1-2), un tad Kristus atgriezīsies. Pārdabiskā spēkā viņš "cīnīsies pret tām tautām", kas cīnās pret viņu (3. pants). Viņš tos pilnībā uzvarēs (Atkl. 17:14)! “Viņa kājas tanī dienā stāvēs uz Eļļas kalna”, ļoti īsu attālumu uz austrumiem no Jeruzālemes (Cah.14:4). (Ārmstrongs HW. Laikmetu noslēpums, 1984)

Bībele saka, ka Jēzus atgriezīsies un Viņš uzvarēs, tomēr daudzi cīnīsies pret Viņu (Atklāsmes 19:19). Daudzi apgalvos (pamatojoties uz nepareizu Bībeles pravietojuma izpratni, bet daļēji viltus praviešu un mistiķu dēļ), ka atgriežamais Jēzus ir pēdējais Antikrists!

Šis ir arī no Herberta Ārmstronga:

Patiesa reliģija — Dieva patiesība, kas dāvāta ar Dieva mīlestību, ko sniedz Svētais Gars... NEIZSAKAMI PRIEKŠ par Dieva un Jēzus Kristus pazišanu — par PATIESĪBAS izzināšanu — un Dieva dievišķās MĪLESTĪBAS siltums!...

Dieva patiesās Baznīcas mācības ir vienkārši tās, kas “dzīvo pēc katra vārda” Svētajā Bibēlē...

Cilvēki novērsīsies no “dabūt” ceļa uz “dot” ceļu – Dieva mīlestības ceļu.

JAUNA CIVILIZĀCIJA tagad pārņems zemi! (turpat)

JAUNĀ CIVILIZĀCIJA ir Dieva Valstība. Sludināšana, ka jānāk jaunai civilizācijai un tās pamatā ir mīlestība, ir liela daļa no patiesā valstības evaņģēlija, ko mācīja Jēzus un Viņa sekotāji. Tas ir kaut kas, ko mēs, *pastāvīgā* Dieva Baznīca, sludinām.

Herberts Ārmstrongs saprata, ka Jēzus māca, ka cilvēku sabiedrība, pat tad, kad tā domā, ka vēlas paklausīt, ir noraidījusi dzīves “dot ceļu”, mīlestības ceļu. Šķiet, ka gandrīz neviens īsti neaptver Jēzus mācītā nozīmi.

Glābšana caur Jēzu ir daļa no evaņģēlija

Tagad daži, kas ir lasījuši līdz šim, droši vien brīnās par Jēzus nāvi un lomu glābšanā. Jā, tā ir daļa no evaņģēlija, par kuru rakstīja gan Jaunā Derība, gan Herberts V. Ārmstrongs.

Jaunā Derība parāda, ka evaņģēlijs ietver pestīšanu caur Jēzu:

¹⁶ Jo es nekaunos no Kristus evaņģēlija, jo tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic, vispirms jūdām un arī grieķim (Romiešiem 1:16).

⁴ Tāpēc izklīdinātie gāja visur un sludināja

vārdu. ⁵ Tad Filips nogāja uz Samarijas pilsētu un sludināja tiem Kristu. ... ¹² Bet, kad viņi ticēja Filipam, kad viņš sludināja par Dieva valstību un Jēzus Kristus vārdu, gan vīrieši, gan sievietes tika kristīti. ... ²⁵ Kad viņi bija liecinājuši un sludinājuši Tā Kunga vārdu, viņi atgriezās Jeruzālemē, sludinādami evaņģēliju daudzās samariešu ciemos. ²⁶ Tagad Tā Kunga eņģelis runāja ar Filipu... ⁴⁰ Filips tika atrasts Azotā. Un, ejot cauri, viņš sludināja visās pilsētās, līdz nonāca Cēzarejā. (Apustuļu darbi 8:4, 5,12,25,26,40)

¹⁸ Viņš tiem sludināja Jēzu un augšāmcelšanos. (Apustuļu darbi 17:18)

³⁰ Tad Pāvils dzīvoja veselus divus gadus savā īrētā mājā un uzņēma visus, kas pie viņa nāca, ³¹. **sludināt Dieva valstību un mācīt to, kas attiecas uz Kungu Jēzu Kristu**, ar pilnu pašāvēību, neviens viņam neliedz. (Apustuļu darbi 28:30-31)

Ievērojiet, ka sludināšana ietvēra Jēzu UN valstību. Diemžēl grieķu-romiešu baznīcu mācībās trūkst pareizas izpratnes par Dieva Valstības evaņģēliju.

Patiesībā, lai palīdzētu mums kļūt par šīs valstības daļu, Dievs tik ļoti mīlēja cilvēkus, ka sūtīja Jēzu mirt par mums (Jāņa 3:16-17) un izglāb mūs ar savu žēlastību (Efeziešiem 2:8). Un tā ir daļa no labās ziņas (Apustuļu darbi 20:24).

Valstības evaņģēlijs ir tas, kas pasaulei vajadzīgs, bet...

Darbs miera labā (Mateja 5:9) un laba darīšana ir vērtīgi mērķi (sal. Galatiešiem 6:10). Tomēr daudzi pasaules līderi, tostarp reliģiskie, uzskata, ka mieru un labklājību nesīs starptautiska cilvēku sadarbība, nevis Dieva Valstība. Un, lai gan viņiem būs daži laicīgi panākumi, tie ne tikai negūs panākumus, daži viņu cilvēciskie centieni galā novedīs planētu Zemi līdz tādām līmenim, ka tas padarītu dzīvību neilgtspējīgu, ja Jēzus neatgrieztos, lai nodibinātu Savu Valstību. Cilvēku labošana zemi bez Dieva ir veltīgs un viltus evaņģēlijs (Psalms 127:1).

Daudzi pasaulē cenšas izveidot daļēji reliģiozu Babilonijas starptautisko plānu, lai 21. gadsimtā ieviestu jaunu pasaules kārtību. Tas ir kaut kas tāds, ko *Pastāvīgā Dieva Baznīca* ir nosodījusi kopš tās dibināšanas un plāno arī turpmāk denonsēt. Kopš gandrīz pirms 6000 gadiem sātans pievilināja Ievu, lai viņa piekristu kādai sava evaņģēlija versijai (1. Mozus 3), daudzi cilvēki ir ticējuši, ka viņi labāk par Dievu zina, kas viņus un pasauli padarīs labāku.

Saskaņā ar Bībeli, Eiropā būs nepieciešams militārais vadītājs (saukts par ziemeļu karali, saukts arī par Atklāsmes 13:1-10) kopā ar reliģisko vadītāju (saukts par viltus pravieti, saukts arī par THE pēdējais Antikrists un Atklāsmes grāmatas divragu zvērs 13:11-17) no septiņu pakalnu pilsētas (Atklāsmes 17:9, 18), lai ieviestu 'babiloniešu' (Atklāsmes 17 un 18) pasaules kārtību. Lai gan cilvēcei ir nepieciešama Kristus atgriešanās un Viņa valstības nodibināšana, daudzi pasaulē 21. gadsimtā nepievērsīs šim vēstījumam uzmanību — viņi turpinās ticēt dažādām Sātana viltus evaņģēlija versijām. Bet pasaule saņems liecinieku.

Atcerieties, ka Jēzus mācīja:

¹⁴ Un šis valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē kā liecība visām tautām, un tad pienāks gals. (Mateja 24:14)

Ievērojiet, ka valstības evaņģēlijs sasniegs pasauli kā liecinieks, tad pienāks gals.

Tam ir vairāki iemesli.

Viens no tiem ir tas, ka Dievs vēlas, lai pasaule dzirdētu patieso evaņģēliju pirms Lielo bēdu sākuma (kas ir parādīts, ka sākas Mateja 24:21). Tādējādi evaņģēlija vēsts ir liecība un brīdinājums (sal. Ecēhiēla 3; Amosa 3:7). Tas radīs vairāk pagānu pievēršanās pirms Jēzus atgriešanās (Romiešiem 11:25) un pietiekamu pievēršanos ne-pagāniem (Romiešiem 9:27) pirms Jēzus atgriešanās.

Vēl viens ir tas, ka vēstījuma būtība būs pretrunā augošā zvēra, ziemeļu varas karaļa, kā arī viltus pravieša, galīgā Antikrista, uzskatiem. Tie pamatā solīs mieru ar cilvēku pūlēm, bet tas novedīs līdz galam (Mateja 24:14) un iznīcībai (sal. 1. Tesalonīķiešiem 5:3).

Ar tām saistīto zīmju un melu brīnumu dēļ (2. Tesalonīķiešiem 2:9) lielākā daļa pasaules iedzīvotāju izvēlies ticēt meliem (2. Tesalonīķiešiem 2:9-12), nevis evaņģēlija vēsts. Tā kā Romas katoļi, austrumu pareizticīgie, luterāņi un citi nepareizi nosodīja tūkstošgadu Dieva valstību, daudzi nepareizi apgalvos, ka tūkstošgadu evaņģēlija vēsts par Dieva Valstību ir viltus evaņģēlijs, kas saistīts ar Antikristu.

Uzticīgie Filadelfijas kristieši (Atklāsmes 3:7-13) sludinās valstības tūkstošgadu evaņģēliju, kā arī stāstīs pasaulei, ko daži pasaulīgie vadītāji (tostarp zvērs un viltus pravietis) darīs.

Viņi atbalstīs vēstījuma paušanu pasaulei, ka zvērs, ziemeļu varas karalis, kopā ar viltus pravieti, galīgo antikristu, galu galā iznīcinās (kopā ar dažiem viņu sabiedrotajiem) ASV un Apvienotās Karalistes anglo valstis. , Kanāda, Austrālija un Jaunzēlande (Daniēls 11:39), un ka tās drīz pēc tam iznīcinās arābu/islāma konfederāciju (Daniēla 11:40-43), darbosies kā dēmonu instrumenti (Atklāsmes 16:13-14), un galu galā cīnīsies pret Jēzu Kristu pēc

Viņa atgriešanās (Atklāsmes 16:14; 19:19-20). Uzticīgie filadelfieši (Atklāsmes grāmata 3:7-13) paziņos, ka drīzumā nāks tūkstošgadu valstība. Tas, iespējams, radītu lielu atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos un veicinātu Mateja 24:14 piepildīšanos. Mēs, *pastāvīgā* Dieva Baznīca, gatavojam literatūru (vairākās valodās), pievienojam tūmekļa vietnēm un veicam citus pasākumus, lai sagatavotos 'īšajam darbam' (sal. Romiešiem 9:28), kas novedīs pie Dieva apņēmības, ka Mateja 24: 14 ir pietiekami nodrošināts kā liecinieks, lai pienāktu gals.

“Viltus evaņģēlijs”, kas sludina pasaules līderus (iespējams, kāds “jauns” Eiropas augstāko vadītāju tips kopā ar kompromitētu pāvestu, kurš *pretendēs* uz kādu katolicisma veidu), tas nepatiks — viņi negribēs, lai pasaule uzzinātu to, ko viņi patiešām mācīsies. darīt (un, iespējams, paši sākumā tam pat nenoticēs, sal. Jesajas 10:5-7). Viņi un/vai viņu atbalstītāji, visticamāk, arī nepatiesi mācīs, ka uzticīgie filadelfieši atbalstīs ekstrēmistisku doktrīnu (millenarismu) par nākamo antikristu. Neatkarīgi no nosodišanas, ko viņi un/vai viņu sekotāji izteiks pret Filadelfijas ticīgajiem un *pastāvīgo* Dieva Baznīcu, izraisīs vajāšanas (Daniēla 11:29-35; Atklāsmes 12:13-15). Tas novedīs arī pie beigām — Lielo bēdu sākuma (Mateja 24:21; Daniēla 11:39; sal. Mateja 24:14-15; Daniēla 11:31), kā arī uzticamās Filadelfijas aizsardzības laiku. kristieši (Atklāsmes 3:10; 12:14-16).

Zvērs un viltus pravietis mēģinās izmantot spēku, ekonomisku šantāžu, zīmes, melus brīnumus, slepkavības un citus spiedienus (Atklāsmes 13:10-17; 16:14; Daniēla 7:25; 2. Tesaloniķiešiem 2:9-10). . Kristieši jautās:

¹⁰ “Cik ilgi, Kungs, svētais un patiesais, kamēr Tu tiesāsi un atriebsi mūsu asinis tiem, kas dzīvo virs zemes?” (Atklāsmes 6:10)

Gadu gaitā Dieva ļaudis ir brīnījušies: "Cik ilgs laiks paies, līdz Jēzus atgriezīsies?"

Lai gan mēs nezinām dienu vai stundu, mēs sagaidām, ka Jēzus atgriezīsies (un tūkstošgadīgā Dieva Valstība nodibināta) 21. ^{gadsimtā}, pamatojoties uz daudziem Svētajiem Rakstiem (piemēram, Mateja 24:4-34; Psalmis 90:4; Hozejas 6: 2; Lūkas 21:7-36; Ebrejiem 1:1-2; 4:4,11; 2. Pētera 3:3-8; 1. Tesaloniķiešiem 5:4), no kurām dažas daļas mēs tagad redzam piepildāmies.

Ja Jēzus neiejauksies, pasaule būs iznīcinājusi visu dzīvību:

²¹ Jo tad būs lielas bēdas, kādas nav bijušas kopš pasaules sākuma līdz šim laikam, un nekad nebūs. ²² Un, ja šīs dienas netiktu saīsinātas, neviena miesa netiktu izglābta; bet izredzēto dēļ tās dienas tiks saīsinātas. (Mateja 24:21-22)

²⁹ Tūlīt pēc šo dienu bēdām saule kļūs tumša, un mēness nedos savu gaismu; zvaigznes kritīs no debesīm, un debesu spēki satricinās. ³⁰ Tad debesīs parādīsies Cilvēka Dēla zīme, un tad visas zemes ciltis sēros, un tās redzēs Cilvēka Dēlu nākam debesu mākoņos ar spēku un lielu godību. ³¹ Un Viņš sūtīs Savus eņģeļus ar lielu taures skaņu, un tie pulcēs Viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram. (Mateja 24:29-31)

Dieva Valstība ir tas, kas pasaulei ir vajadzīgs.

Karalistes vēstnieki

Kāda ir jūsu loma valstībā?

Šobrīd, ja esat īsts kristietis, jums ir jābūt tā vēstniekam. Ievērojiet, ko rakstīja apustulis Pāvils:

²⁰ Tagad mēs esam Kristus sūtņi, it kā Dievs caur mums lūgtu: mēs lūdzam jūs Kristus labā, samierinieties ar Dievu. (2. korintiešiem 5:20)

¹⁴ Tad nu stāviet, apjozījis savu vidukli ar patiesību, tērpies taisnības bruņās, ¹⁵ un kājas apādījis miera evaņģēlija sagatavošanā; ¹⁶ pāri visam, paņem ticības vairogu, ar kuru tu spēsi dzēst visas ļaunā ugunīgās šautras. ¹⁷ Un ņemiet pestīšanas ķiveri un Gara zobenu, kas ir Dieva vārds; ¹⁸ vienmēr lūdzot ar visām lūgšanām un lūgšanām Garā, būdams nomodā ar visu neatlaidību un lūgumiem par visiem svētajiem, ¹⁹ un par mani, lai man tiktu dota runa, lai es drosmīgi atvērtu savu muti, lai darītu zināmu. evaņģēlija noslēpums, ²⁰ kura vēstnieks esmu važās; lai tajā es varētu runāt drosmīgi, kā man vajadzētu runāt. (Efeziešiem 6:14-20)

Kas ir vēstnieks? *Merriam-Webster* ir šāda definīcija:

1 : oficiālais sūtnis; *jo īpaši* : augstākā ranga diplomātiskais aģents , kas akreditēts pie ārvalsts valdības vai suverēna kā savas valdības vai suverēna pastāvīgais pārstāvis vai iecelts īpašam un bieži vien pagaidu diplomātiskam uzdevumam

2 a : pilnvarots pārstāvis vai sūtnis

Ja jūs esat īsts kristietis, jūs esat oficiālais Kristus sūtnis! Ievērojiet, ko rakstīja apustulis Pēteris:

⁹ Bet jūs esat izredzēta paaudze, ķēnišķīgā priesterība, svēta tauta, Viņa paša īpašā tauta, lai jūs varētu sludināt Tā slavu, kas jūs aicinājis no tumsas savā brīnišķīgajā gaismā; ¹⁰ Kas kādreiz nebija tauta, bet tagad ir Dieva tauta, kas nebija dabūjuši žēlastību, bet tagad ir dabūjuši žēlastību. (1. Pētera 2:9-10)

Kā kristiešiem mums ir jābūt daļai no svētas tautas.

Kura tauta tagad ir svēta?

Protams, neviena no šīs pasaules valstībām, bet galu galā tās būs daļa no Kristus Valstības (Atklāsmes 11:15). Tā ir Dieva tauta, Viņa Valstība, kas ir svēta.

Kā vēstnieki mēs parasti neiesaistāmies šīs pasaules tautu tiešajā politikā. Bet mums tagad ir jādzīvo saskaņā ar Dieva dzīvesveidu (skatiet arī bezmaksas grāmatu, kas pieejama vietnē www.ccog.org ar nosaukumu: *Christians: Ambassadors for the God Kingdom, Bībeles norādījumi par dzīvi kā kristietim*). To darot, mēs labāk uzzinām, kāpēc Dieva ceļi ir vislabākie, lai Viņa valstībā mēs varētu būt ķēniņi un priesteri un valdīt kopā ar Kristu uz zemes:

⁵Tam, kas mūs mīlējis un no mūsu grēkiem nomazgājis Savās asinīs, ⁶ un iecēlis mūs par ķēniņiem un priesteriem savam Dievam un Tēvam, lai Viņam gods un vara mūžīgi mūžos. Āmen. (Atklāsmes 1:5-6)

¹⁰ Un mūs ir iecēlušī par ķēniņiem un priesteriem mūsu Dievam; Un mēs valdīsim virs zemes. (Atklāsmes 5:10)

Viens no nākotnes aspektiem būs mācīt tiem, kas tad ir mirstīgi, staigāt Dieva ceļus:

¹⁹ Jo ļaudis dzīvos Ciānā, Jeruzalemē; Jums vairs nebūs raudāt. Viņš būs ļoti žēlīgs pret tevi, izdzirdot tavu saucieni; Kad Viņš to dzirdēs, Viņš tev atbildēs. ²⁰ Un, lai gan Tas Kungs tev dos nelaimes maizi un bēdu ūdeni, bet tavi skolotāji vairs nepaliks stūrī, bet tavas acis redzēs tavus skolotājus. ²¹ Tavas ausis dzirdēs vārdus aiz muguras, kas saka: "Šis ir ceļš, staigājiet pa to!" Ikreiz, kad pagriežaties uz labo roku vai pagriežot pa kreisi. (Jesaja 30:19-21)

Lai gan tas ir pareģojums tūkstošgadu valstībai, šajā laikmetā kristiešiem ir jābūt gataviem mācīt:

¹² ... šajā laikā jums vajadzētu būt skolotājiem (Ebrejiem 5:12)

^{15Bet} svētiet To Kungu Dievu savās sirdīs un esiet vienmēr gatavi atbildēt ikvienam, kas jums jautā par cerības pamatojumu, kas jūsos ir ar lēnprātību un bailēm (1. Pētera 3:15).

Bībele parāda, ka daudzi uzticīgākie kristieši īsi pirms Lielo bēdu sākuma daudziem pamācīs:

³³ Un tie, kas saprot, daudzus pamācīs (Daniēla 11:33).

Tātad, mācīšanās, augšana žēlastībā un zināšanās (2. Pētera 3:18) ir kaut kas, kas mums būtu jādara tagad. Daļa no jūsu lomas Dieva Valstībā ir spēja mācīt. Un ticīgākiem filadelfiešiem (Atklāsmes 3:7-13) kristiešiem tas ietvers arī atbalstu svarīgajai evaņģēlija licībai pirms tūkstošgadu valstības sākuma (sal. Mateja 24:14).

Pēc tam, kad būs izveidota Dieva Valstība, Dieva tauta tiks izmantota, lai palīdzētu atjaunot bojāto planētu:

¹² Tie, kas ir jūsu vidū, uzcelš vecās atkritumu vietas ; Tu celsi pamatus daudzām paaudzēm; Un jūs sauksiet par pārkāpuma labotāju, par ielu atjaunotāju, kurā dzīvot. (Jesajas 58:12)

Tādējādi Dieva tauta, kas dzīvoja Dieva veidā šajā laikmetā, atvieglās cilvēkiem dzīvot pilsētās (un citur) šajā atjaunošanas laikā. Pasaule patiešām būs labāka vieta. Mums tagad vajadzētu būt Kristus sūtņiem, lai mēs varētu arī kalpot Viņa Valstībā.

Patiesais evaņģēlija vēstījums ir pārveidojošs

Jēzus teica: “Ja jūs paliekat manos vārdos, jūs patiešām esat Mani mācekļi. 32 Un jūs atzīsīt patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus” (Jāņa 8:31-32). Patiesības uzzināšana par Dieva Valstības evaņģēliju atbrīvo mūs no šīs pasaules maldīgo cerību slazdiem. Mēs varam drosmīgi atbalstīt plānu, kas darbojas — Dieva plānu! Sātans ir pievilis visu pasauli (Atklāsmes 12:9), un Dieva Valstība ir patiesais risinājums. Mums ir jāiestājas par patiesību un jāiestājas par to (sal. Jāņa 18:37).

Evaņģēlija vēsts ir vairāk nekā par personīgo glābšanu. Labajai vēstij par Dieva Valstību šajā laikmetā ir jāpārveido:

² Un netopiet šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērtieties, atjaunojoties savam prātam, lai jūs varētu pārbaudīt, kas ir Dieva laba, tīkama un pilnīga griba. (Romiešiem 12:2)

Patiesie kristieši tiek pārveidoti, lai kalpotu Dievam un citiem:

²² Kalpi, paklausiet visās lietās saviem kungiem pēc miesas, nevis ar acu skatienu, kā cilvēkiem patīkami, bet ar patiesu sirdi, bijāt Dievu.
²³ Un visu, ko jūs darāt, dariet to no sirds kā Tam Kungam, nevis cilvēkiem, ²⁴ zinot, ka no Tā Kunga jūs saņemsiet mantojuma algu; jo jūs kalpojat Tam Kungam Kristum. (Kolosiešiem 3:22-24)

²⁸ Tāpēc, tā kā mēs saņemam nesatricināmu valstību, lai mums ir žēlastība, ar kuru mēs varam kalpot Dievam patīkami ar godbijību un bijību. (Ebrejiem 12:28)

Patiesie kristieši dzīvo savādāk nekā pasaule. Mēs pieņemam Dieva standartus augstāk par pasaules prasībām attiecībā uz to, kas ir pareizi un nepareizi. Taisnīgie dzīvo ticībā (Ebrejiem 10:38), jo ir nepieciešama ticība, lai šajā laikmetā dzīvotu Dieva veidā. Kristieši tika uzskatīti par tik atšķirīgiem no pasaules, kurā viņi dzīvoja, ka viņu dzīvesveids Jaunajā Derībā tika saukts par

“Ceļu” (Ap.d.9:2; 19:9; 24:14,22) . Pasaule dzīvo savtīgi, sātana pakļautībā, tā sauktajā “Kaina ceļā” (Jūda 11).

Dieva valstības evaņģēlijs ir taisnības, prieka un miera vēsts (Romiešiem 14:17). Pareizi saprasts pravietiskais vārds ir iepriecinošs (sal. 1. Korintiešiem 14:3; 1. Tesalonīķiešiem 4:18), it īpaši, kad mēs vērojam, kā pasaule sabrūk (sal. Lūkas 21:8-36). Patiess kristīgais dzīvesveids ved uz garīgu pārpilnību un fiziskajām svētībām (Marka 10:29-30). Tas ir daļa no tā, kāpēc tie, kas to dzīvo, saprot, ka pasaulei ir vajadzīga Dieva Valstība. Kristieši ir Dieva Valstības vēstneši.

Kristieši liek cerēt uz garīgo, nevis fizisko, lai gan mēs dzīvojam fiziskajā pasaulē (Romiešiem 8:5-8). Mums ir “evaņģēlija cerība” (Kolosiešiem 1:23). Pirmie kristieši to saprata, ko daudzi, kas šodien atzīst Jēzu, īsti nesaprot.

6. Grikō-rōman carcugaļu rājavannu mukhyavendu kalisuttave, ādare...

Grieķu-romiešu baznīcas uzskata, ka tās māca Dieva Valstības aspektus, taču tām ir grūti saprast, kas tā patiesībā ir. *Piemēram, The Catholic Encyclopedia* par valstību māca šādi:

Kristus... katrā Viņa mācības posmā šīs valstības atnākšana, tās dažādie aspekti, tās precīzā nozīme, veids, kādā tā jāsasniedz, veido Viņa runu galveno elementu, tik ļoti, ka Viņa runu sauc par "evanģēliju". par valstību"...viņi sāka runāt par Baznīcu kā par „Dieva valstību”; sk. Kol., I, 13; I Tes., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10 utt. ...tas nozīmē Baznīcu kā dievišķo iestādi... (Pāvests H. Dieva valstība. The Catholic Encyclopedia, VIII sējums. 1910).

Lai gan iepriekš minētais norādīja uz “Col., I, 13; I Tes., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10”, ja jūs tos apskatīsiet, jūs atklāsiet, ka nevienā no šiem pantiem nekas nav teikts par **Baznīcu**, kas ir Dieva Valstība. Viņi māca, ka ticīgie būs daļa no Dieva Valstības vai ka tā ir Jēzus valstība. Bībele brīdina, ka daudzi mainīs evanģēliju vai pievērsīsies citam, nepatiesam (Galatiešiem 1:3-9). Diemžēl daudzi to ir darījuši.

Jēzus mācīja: “Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība. Nevienš nenāk pie Tēva kā vien caur Mani ” (Jāņa 14:6). Pēteris mācīja : "Nevienā citā nav pestīšanas, jo zem debess cilvēkiem nav dots cits vārds, kurā mums būtu jātic pestītiem" (Apustuļu darbi 4:12). Pēteris teica, ka ebrejiem visiem ir jābūt ticībai, lai nožēlotu grēkus un pieņemtu Jēzu, lai tiktu izglābts (Ap.d. 2:38).

Pretstatā tam pāvests Francisks ir mācījis, ka ateisti bez Jēzus var tikt izglābti ar labiem darbiem! Viņš arī māca, ka ebreji var tikt glābti, nepieņemot Jēzu! Turklāt viņš un daži grieķu-romieši arī uzskata, ka 'Marijas' nebībeliskā versija ir atslēga uz evanģēliju, kā arī atslēga uz ekumēnisko un starpreliģiju vienotību. Diemžēl viņi un citi nesaprot Jēzus UN patiesā Dieva Valstības evanģēlija nozīmi. Daudzi reklamē viltus evanģēlijus.

Daudzi vēlas staigāt pēc redzes un ticēt pasaulei. Jaunā Derība māca, ka kristiešiem jāskatās augstāk:

² Domājiet par to, kas ir augstāk, nevis uz zemes. (Kolosiešiem 3:2)

⁷ Jo mēs dzīvojam ticībā, nevis redzēšanā. (2. korintiešiem 5:7)

Tomēr pāvests Pijis XI būtībā mācīja staigāt, skatoties uz savu baznīcu:

...katoļu baznīca...ir Kristus valstība uz zemes. (Pija enciklika *Quas Primas*).

Tīmekļa vietne *CatholicBible101* apgalvo: “ Dieva Valstību uz zemes nodibināja Jēzus Kristus mūsu ēras 33. gadā Viņa Baznīcas veidā, kuru vadīja Pēteris... Katoļu Baznīca”. Tomēr tūkstošgadu Dieva Valstība nav šeit, ne arī Romas baznīca, bet tā būs uz zemes. Lai gan patiesajai Dieva Baznīcai ir “valsts atslēgas” (Mateja 16:19), tie, kas apgalvo, ka baznīca ir valstība, “ir atņēmuši zināšanu atslēgu” (Lūkas 11:52).

Romas Baznīca tik stingri māca pret drīzumā gaidāmo zemes tūkstošgadu Dieva Valstību, ka tā būtībā ir vienīgā “Antikrista doktrīna”, kas iekļauta *katoļu baznīcas oficiālajā katehismā* :

676. Antikrista maldināšana pasaulē jau sāk veidoties ikreiz, kad tiek apgalvots, ka vēsturē tiek apzināta mesiāniskā cerība, ko var īstenot ārpus vēstures tikai ar eshatoloģisku spriedumu. Baznīca ir noraidījusi pat modificētus šīs valstības falsifikācijas veidus, lai tos nosauktu par tūkstošgades nosaukumu... (Katoliskās Baznīcas katehisms. Imprimatur Potest +Džozefs kardināls Ratsingers. Doubleday, NY 1995, 1. lpp. 194)

Diemžēl tiem, kas tam piekrīt, galu galā būs lielas problēmas ar Dieva Valstības evaņģēlija sludināšanu. Daži paņems

briesmīgi soļi pret tiem, kas to sludina (Daniēla 7:25; 11:30-36). Bet, jūs varētu domāt, vai visi, kas atzīst Jēzu par Kungu, nebūs valstībā? Nē, tās nebūs. Ievērojiet, ko Jēzus teica:

²¹ Ne katrs, kas Man saka : Kungs, Kungs, icies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva gribu. ²² Daudzi man sacīs tanī dienā: Kungs, Kungs, vai mēs Tavā vārdā neesam pravietojuši, Tavā vārdā izdzinuši ļaunos garus un Tavā vārdā darījuši daudz brīnumu? ²³ Un

tad es viņiem paziņošu: Es jūs nekad neesmu pazinis; Ejiet prom no Manis, jūs, kas rikojat nelikumību! (Mateja 7:21-23)

Apustulis Pāvils atzīmēja, ka “nelikumības noslēpums” viņa laikā “jau darbojās” (2. Tesalonīķiešiem 2:7). Šī nelikumība ir saistīta arī ar kaut ko, no kā Bībele brīdina beigu laikos, ko sauc par “Noslēpumu, Lielā Bābele” (Atklāsmes 17:3-5).

"Nelikumības noslēpums" ir saistīts ar kristiešiem, kuri uzskata, ka viņiem nav jāievēro Dieva desmit baušļu likums utt. un/vai ir tik daudz pieņemamu izņēmumu, un/vai ir pieņemami grēku nožēlas veidi, lai pārkāptu Dieva likumus. likumu, tāpēc, lai gan viņi domā, ka viņiem ir kāda Dieva likuma forma, viņi neievēro kristietības formu, ko Jēzus vai Viņa apustuļi atzītu par likumīgu.

Grieķi-romieši ir līdzīgi farizejiem, kuri pārkāpa Dieva baušļus, bet apgalvoja, ka viņu tradīcijas to padarīja pieņemamu — Jēzus nosodīja šo pieeju (Mateja 15:3-9)! Jesaja arī brīdināja, ka cilvēki, kas apgalvo, ka ir Dieva piederīgi, sacelsies pret Viņa likumu (Jesajas 30:9). Šo nelikumīgo sacelšanos mēs diemžēl redzam līdz pat šai dienai.

Šķiet, ka vēl viens “noslēpums” ir tāds, ka Romas Baznīca, šķiet, tic, ka tās militārās ekumeniskās un starpkonfesionālās programmas novedīs pie miera un Dieva valstības uz zemes, kas nav Bībele. Svētie Raksti brīdina par gaidāmo ekumenisko vienotību, kas, kā viņi māca, dažus gadus būs veiksmīga (piezīme: tiek parādīta *Jaunā Jeruzālemes Bībele*, katoļu apstiprināts tulkojums):

⁴ Viņi noliecās pūķa priekšā, jo viņš bija devis zvēram savu varu; un viņi noliecās zvēra priekšā, sacīdami: Kas var salīdzināt ar zvēru? Kurš var cīnīties pret to? ⁵ Zvēram bija atļauts runāt ar savām lielībām un zaimošanu un darboties četrdesmit divus mēnešus; ⁶ un tā zaimoja Dievu, Viņa vārdu, viņa debesu telti un visus, kas tur ir pajumti. ⁷ Tam bija atļauts karot pret svētajiem un tos uzvarēt, un tika dota vara pār katru rasi, tautu, valodu un tautu; ⁸ Un visi pasaules cilvēki to pielūgs, tas ir, visi, kuru vārds nav ierakstīts kopš pasaules dibināšanas upura Jēra dzīvības grāmatā. ⁹ Lai klausās ikviens, kas dzird: ¹⁰ Tie, kas paredzēti nebrīvē; kas nāvei no zobena līdz nāvei no zobena. Tāpēc svētajiem ir jābūt neatlaidībai un ticībai. (Atklāsmes 13:4-10, NJB)

Bībele brīdina par Babilonas vienotību beigu laikā:

¹ Viens no septiņiem eņģeļiem, kam bija septiņas bļodas, pienāca pie manis runāt un sacīja: "Nāc šurp, un es tev parādīšu, kā sodāma lielā netikle, kas atrodas tronī pie bagātīgiem ūdeņiem, ² ar kuru kopā visi zemes ķēniņi ir nodevušies netiklībai un ir piedzērusi visus pasaules iedzīvotājus ar savas laulības pārkāpšanas vīnu. ³ Viņš aizveda mani garā uz tuksnesi, un tur es redzēju sievieti jājam uz koši sarkana zvēra, kam bija septiņas galvas un desmit ragi, un uz tā bija rakstīti zaimojoši nosaukumi. ⁴ Sieviete bija ģērbusies purpursarkanā un sarkanā krāsā, mirdzēja ar zeltu, dārgakmeņiem un pērlēm, un viņai rokās bija zelta vīna kauss, kas bija piepildīts ar viņas netiklības pretīgajiem netīrumiem; ⁵ **uz viņas pieres bija rakstīts vārds, noslēpumains vārds: "Lielā Bābele, visu prostitūtu un visu netīro paradumu māte uz zemes ."** ⁶ Es redzēju, ka viņa bija piedzērusies, piedzērusies no svēto asinīm un no Jēzus mocekļu asinīm; un kad es viņu ieraudzīju, es biju galīgi mistificēts. (Atklāsmes 17:1-6, NJB)

⁹ Tas prasa gudrību. Septiņas **galvas ir septiņi pakalni**, uz kuriem sēž sieviete. . . ¹⁸ Sieviete, kuru tu redzēji, ir **lielā pilsēta**, kurai ir vara pār visiem valdniekiem uz zemes. (Atklāsmes 17: 9,18, NJB)

¹ Pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, kam bija dota liela vara; zeme mirdzēja no viņa godības. ² Spēcīgā balsī viņš kļiedza: "Bābele ir kritusi, **Lielā Bābele** ir kritusi, un tā ir kļuvusi par velnu mītni un apmešanās vietu ikvienam netīram garam un netīram, riebigam putnam. ³ Visas tautas ir dzērušas no viņas netiklības vīna; Katrs ķēniņš uz zemes ir ar viņu netiklojies, un katrs tirgotājs ir kļuvis bagāts ar viņas izvirtību. ⁴ Vēl viena balss runāja no debesīm; Es dzirdēju to sakām: "**Nāciet prom, mana tauta, prom no viņas, lai jūs nepiedalītos viņas noziegumos un jums nebūtu jānes tādas pašas mocības .**" ⁵ Viņas grēki sniedzas līdz debesīm, un Dievam ir prātā viņas noziegumi: izturieties pret viņu tā, kā viņa ir izturējusies pret citiem. ⁶ Viņai jāsamaksā dubultā summa, ko viņa prasīja. Viņai ir jābūt divreiz stiprākai krūzei sava maisījuma. ⁷ Katrai viņas greznībai un orgāijai jāatbilst spīdzināšanai vai mokām. Es esmu karaliene, viņa domā; Es neesmu atraitne un nekad neuzzināšu par sēru. ⁸ Tāpēc vienā dienā viņu pārņems sērgas: slimības, sēras un

bad. Viņa tiks nodedzināta līdz zemei. Tas Kungs Dievs, kas viņu ir notiesājis, ir varens. ⁹ Par viņu sēros un raudās zemes ķēniņi, kas kopā ar viņu ir izklaidējušies un rīkojuši orgijas. Viņi redz dūmus, kad viņa deg (Atklāsmes grāmata 18:1-9, NJB)

Cakarijā Bībele brīdina par Bābeles atnākšanu un parāda, ka pareiza vienotība nenotiks tikai *pēc* Jēzus atgriešanās:

¹⁰ Uzmanies! Uzmanies! Bēdziet no ziemeļu zemes – saka Tas Kungs – jo Es esmu jūs izkaisījis četros debesu vējos – saka Tas Kungs. ¹¹ Uzmanies! Izglābies, **Ciāna, kas tagad dzīvo kopā ar Babilonas meitu!**

¹² Jo tā saka Tas Kungs Sebaots, kopš Godība ir pavēlēta

es par tautām, kas jūs izlaupīja: 'Kas tev pieskaras, tas pieskaras manam acs ābolam. ¹³ Tagad paskatieties, Es pamāšu ar savu roku pār viņiem, un tie, kurus viņi ir paverdzinājuši, viņus izlaupīs. Tad jūs zināt, ka Tas Kungs Sebaots mani ir sūtījis! ¹⁴ Dziedi, priecājies, Ciānas meita, jo tagad es nāku dzīvot pie jums, saka Tas Kungs! ¹⁵ Un tajā dienā daudzas tautas pievērsīsies Tam Kungam. Jā, viņi kļūs par viņa tautu un dzīvos starp jums. Tad tu uzzināsi, ka Tas Kungs Sabaots mani ir sūtījis pie tevis! ¹⁶ Tas Kungs iegūs Jūdu, savu daļu Svētajā zemē, un atkal padarīs Jeruzalemi par savu izvēli. (Cakarijas 2:10-16, NJB; ņemiet vērā, ka KJV /NKJV versijās panti ir uzskaitīti kā Cakarijas 2:6-12)

Ekumēniskās un starpkonfesionālās kustības, ko veicina Apvienoto Nāciju Organizācija, Vatikāns, daudzi protestanti un Austrumu pareizticīgo līderi, Bībele nepārprotami nosoda, un tās nevajadzētu veicināt. Jēzus brīdināja par tiem, kas *apgalvo*, ka seko Viņam, kurš "pievils daudzus" (Mateja 24:4-5). Liela daļa ekumenisma ir saistīta ar Atklāsmes grāmatas 6:1-2 "balto jātnieku" (kas NAV Jēzus) un Atklāsmes grāmatas 17. nodaļas netikli.

Tāpat kā Cakarija, arī apustulis Pāvils mācīja, ka patiesa ticības vienotība nenotiks tikai *pēc* Jēzus atgriešanās:

¹³ līdz mēs visi sasniegsim vienotību ticībā un Dieva Dēla atziņā un izveidosim perfektu Cilvēku, pilnībā nobriedušu ar paša Kristus pilnību. (Efeziešiem 4:13, NJB)

Tie, kas tic, ka šī vienotība nāk pirms Jēzus atgriešanās, maldās. Patiesībā, kad Jēzus atgriezīsies, Viņam būs jāiznīcina to tautu vienotība, kas sacelsies pret Viņu:

^{11:15} Tad septītais eņģelis pūta savu bazūni, un debesīs bija dzirdamas balsis, kas sauca: "Pasaules valstība ir kļuvusi par mūsu Kunga un viņa Kristus valstību, un viņš valdīs mūžīgi mūžos." ¹⁶ Divdesmit četri vecākie, sēdušies tronī Dieva priekšā, noliecās un pieskārs zemei ar savām pierēm, pielūdzot Dievu ¹⁷ ar šiem vārdiem: Mēs pateicamies Tev, visvarenais Kungs Dievs, kas ir, kas bija, jo uzņēmoties tavu lielo spēku un sākot savu valdīšanu. ¹⁸ Tautas bija saceltas, un tagad ir pienācis laiks tavai atmaksai un mirušajiem tiesāt, un taviem kalpiem praviešiem, svētajiem un tiem, kas bīstas tavu vārdu, gan maziem, gan lieliem. . Ir pienācis laiks iznīcināt tos, kas iznīcina zemi. (Atklāsmes grāmata 11:15-18, NJB)

^{19:6} Un es dzirdēju milzīga pūļa balsis, piemēram, okeāna troksni vai lielu pērkonu dārdi, kas atbildēja: "Aleluja! Tā Kunga, mūsu visvarenā Dieva, valdīšana ir sākusies; . . . ¹⁹ Tad es redzēju zvēru kopā ar visiem zemes ķēniņiem un viņu karapulkiem, kas bija sapulcējušies, lai cīnītos pret Jātnieku un viņa armiju. ^{20B}et zvērs tika saņemts gūstā kopā ar viltus pravieti, kas bija darījis brīnumus zvēra labā un ar tiem pievilis tos, kas bija piekrituši apzīmēt ar zvēra zīmi, un tos, kas pielūdza viņa statuju. Šie divi tika dzīvi iemesti degošā sēra ezerā . ²¹ Visi pārējie tika nogalināti ar Jātnieka zobenu, kas izgāja no viņa mutes, un visi putni apēda sevi ar savu miesu. . . ^{20:4} Tad es redzēju troņus, kur viņi ieņēma savus sēdekļus, un tiem tika dota vara spriest. Es redzēju dvēseles visiem, kuriem bija nocirstas galvas par to, ka viņi bija liecinājuši par Jēzu un sludinājuši Dieva vārdu, un tos, kuri atteicās pielūgt zvēru vai viņa statuju un nepieņēma zīmogu uz savām pierēm vai rokām; viņi atdzīvojās un valdīja kopā ar Kristu tūkstoš gadus. (Atklāsmes 19: 6,19-21 ; 20:4, NJB)

Ievērojiet, ka Jēzum būs jāiznīcina pasaules karapulki, kas apvienojušies pret Viņu. Tad Viņš un svētie valdīs. Tas ir tad, kad būs pienācīga ticības

vienotība. Diemžēl daudzi uzklausīs viltus kalpotājus, kas šķiet labi, bet tādi nav, kā brīdināja apustulis Pāvils (2. Korintiešiem 11:14-15). Ja vairāk patiesi saprastu Bībeli un Dieva Valstības evaņģēliju, mazāk cīnītos pret Jēzu.

7. Dēvara rājya ēke

Lai gan cilvēkiem patīk uzskatīt, ka esam tik gudri, mūsu izpratnei ir robežas, tomēr Dieva „izpratne ir bezgalīga” (Psalms 147:5).

Tāpēc, lai sakārtotu šo planētu, būs nepieciešama Dieva iejaukšanās.

Lai gan daudzi tic Dievam, lielākā daļa cilvēku nevēlas dzīvot tā, kā Viņš patiesi vada. Nemiet vērā sekojošo:

⁸ Viņš tev, cilvēk, ir parādījis, kas ir labs; Un ko Tas Kungs no tevis prasa, ja ne dari taisnību, mīli žēlastību un pazemīgi staigā ar savu Dievu? (Mihās 6:8)

Pazemīgi staigāt ar Dievu nav tas, ko cilvēce patiešām ir vēlējusies darīt. Kopš Ādama un Ievas laikiem (1. Mozus 3:1-6) cilvēki ir izvēlējušies paļauties uz sevi un savām prioritātēm augstāk par Dieva prioritātēm, neskatoties uz Viņa baušļiem (2. Mozus 20:3-17).

Salamana Pamācību grāmata māca:

⁵ Paļaujies uz To Kungu no visas sirds un nepaļaujies uz savu prātu; ⁶ Atzīsti Viņu visos savos ceļos, un Viņš vadīs tavus ceļus. ⁷ Neesiet gudrs savās acīs; Bīstieties To Kungu un izvairieties no ļauna. (Salamana Pamācības 3:5-7)

Tomēr lielākā daļa cilvēku patiesi neuzticēsies Dievam no visas sirds un negaidīs, kad Viņš vadīs viņu soļus. Daudzi saka, ka darīs to, ko Dievs gribēs, bet nedara to. Cilvēci ir pievilis sātans (Atklāsmes 12:9), un tā ir kritusi pasaules kāribās un “dzīvības lepnībā” (1. Jāņa 2:16).

Tāpēc daudzi ir nākuši klajā ar savām reliģiskajām tradīcijām un laicīgām valdībām, jo domā, ka viņi zina vislabāk. Tomēr viņi to nenožēlo (sal. Jeremijas 10:23), ne arī patiesi nožēlos grēkus.

Tāpēc cilvēcei ir vajadzīga Dieva Valstība (sal. Mateja 24:21-22).

Apsveriet svētības

Viena no vispazīstamākajām Jēzus izteikumu sērijām bija svētlaiimes vārdi, ko Viņš teica savā Eļļas *kalna sprediķī*.

Ievērojiet dažus no Viņa teiktā:

³ “Svētīgi garā nabagie, jo viņiem pieder debesu valstība. ⁴ Svētīgi sērojošie, jo tie tiks iepriecināti. ⁵ Svētīgi lēnprātīgie, jo viņi iemantos zemi. ⁶ Svētīgi tie, kas izsalkuši un izslāpuši pēc taisnības, jo tie tiks paēdināti. ⁷ Svētīgi žēlsirdīgie, jo viņi dabūs žēlastību. ⁸ Svētīgi sirdsšķīstie, jo viņi redzēs Dievu. ⁹ Svētīgi miera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva bērniem. ¹⁰ Svētīgi tie, kas tiek vajāti taisnības dēļ, jo viņiem pieder debesu valstība. (Mateja 5:3-10)

Tieši Dieva valstībā (sal. Marka 4:30-31), kuru Matejs bieži dēvē par Debesu Valstību (sal. Mateja 13:31), tiks piepildīti šie svētīgie solījumi. Tieši Dieva valstībā piepildīsies solījums, ka lēnprātīgie iemantos zemi un šķīstie ieraudzīs Dievu. Gaidiet labo vēsti par svētībām Dieva valstībā!

Dieva ceļi ir pareizi

Patiesība ir tāda, ka Dievs ir mīlestība (1. Jāņa 4: 8,16), un Dievs NAV savtīgs. Dieva likumi parāda mīlestību pret Dievu un mūsu tuvāko (Marka 12:29-31; Jēkaba 2:8-11). Pasaules ceļi ir savtīgi un beidzas ar nāvi (Romiešiem 8:6).

Ievērojiet, ka Bībele parāda, ka īsti kristieši ievēro baušļus:

¹ Kas tic, ka Jēzus ir Kristus, tas ir dzimis no Dieva, un katrs, kas mīl to, kas ir dzemdinājis, mīl arī to, kas no Viņa ir dzimis. ² No tā mēs zinām, ka mīlam Dieva bērnus, ja mīlam Dievu un turam Viņa baušļus. ³ Jo šī ir Dieva mīlestība, ka mēs turam Viņa baušļus. Un Viņa baušļi

nav apgrūtināši. (1. Jāņa 5:1-3)

Visi Dieva baušļi ir taisnība (Psalms 119:172). Viņa ceļi ir tīri (1. Tītam 1:15). Diemžēl daudzi ir pieņēmuši dažādus “nelikumības” veidus un neapzinās, ka Jēzus nāca NAV lai iznīcinātu bauslību vai praviešus, bet lai tos izpildītu (Mateja 5:17), izskaidrojot to patieso nozīmi un izvēršot tos tālāk par to, ko

daudzi doma (piem., Mateja 5:21-28). Jēzus mācīja, ka “kas to dara un māca, tas tiks saukts par lielu debesu valstībā” (Mateja 5:19) (jēdzieni “Dieva valstība” un “Debesu valstība” ir savstarpēji aizstājami).

Bībele māca, ka ticība bez darbiem ir mirusi (Jēkaba 2:17). Daudzi apgalvo, ka seko Jēzum, bet patiesi neticēs Viņa mācībām (Mateja 7:21-23) un neatdarinās Viņu, kā vajadzētu (sal. 1. Korintiešiem 11:1). “Grēks ir bauslības pārkāpums” (1. Jāņa 3:4, KJV), un visi ir grēkojuši (Romiešiem 3:23). Tomēr Bībele parāda, ka žēlastība uzvarēs pār tiesu (Jēkaba 2:13), jo Dievam patiesi ir plāns visiem (sal. Lūkas 3:6).

Cilvēku risinājumi, izņemot Dieva ceļus, nedarbosies. Tūkstošgades valstībā Jēzus valdīs ar “dzelzs zizli” (Atklāsmes 19:15), un labais gūš virsroku, jo cilvēki dzīvos Dieva veidā. **VISAS pasaules problēmas pastāv tāpēc, ka šīs pasaules sabiedrības atsakās paklausīt Dievam un Viņa likumam.** Vēsture rāda, ka cilvēce nav spējīga atrisināt sabiedrības problēmas:

⁶ Jo miesīga domāšana ir nāve, bet garīga domāšana ir dzīvība un miers. ⁷ Jo miesas prāts ir naidis pret Dievu; jo tas nav pakļauts Dieva likumam un arī nevar būt. ⁸ Tātad tie, kas ir miesā, nevar patikt Dievam. (Romiešiem 8:6-8)

Kristiešiem ir jākoncentrējas uz garīgo, un viņiem ir dots Dieva Gars, lai to darītu šajā laikmetā (Romiešiem 8:9), neskatoties uz mūsu personīgajām vājībām:

²⁶ Jo jūs redzat savu aicinājumu, brāļi, ka nav aicināti daudzi miesīgi gudri, nav daudz varenu, nav daudz cildenu. ²⁷ Bet Dievs ir izredzējis pasaules neprātīgos, lai apkaunotu gudros, un Dievs izredzējis pasaules vājās lietas, lai apkaunotu varenos. ²⁸ Un pasaules zemiskās lietas un nicinātās lietas Dievs ir izraudzījis un to, kas nav, lai padarītu to, kas ir, ²⁹ lai neviena miesa nevarētu lepoties Viņa priekšā. ³⁰ Bet no Viņa jūs esat Kristū Jēzū, kas mums ir kļuvis par Dieva gudrību un taisnību, un svētdarījumu, un pestīšanu, ³¹ ka, kā rakstīts: "Kas lepojas, tas lai lepojas ar Kungu." (1. Korintiešiem 1:26-31)

Kristiešiem ir jāslavē Dieva plāns! Mēs tagad staigājam ticībā (2. Korintiešiem 5:7), skatāmiešies augšā (Kolosiešiem 3:2) ticībā (Ebrejiem 11:6). Mēs būsim svētīti, ka turēsim Dieva baušļus (Atklāsmes 22:14).

Dēvara rājya ēkes evaņģēlijs?

Protestanti mēdz uzskatīt, ka pēc tam, kad viņi ir pieņēmuši Jēzu par glābēju, viņi ir meklējuši Dieva Valstību. Katoļi uzskata, ka kristītie, pat būdami zīdaiņi, ir ienākuši viņu baznīcā kā valstība. Katoļi un austrumu pareizticīgie mēdz domāt, ka caur sakramentiem utt. viņi meklē Dieva valstību. Kamēr kristieši ir kristīti, grieķu-romiešu protestanti mēdz skatīties uz pasauli, lai atrisinātu cilvēces problēmas. Viņiem ir tendence koncentrēties uz zemi (sal. Romiešiem 8:6-8).

Vispirms tiek ties pēc Dieva Valstības (Mateja 6:33) ir kristiešu mūža mērķis. Mērķis, nevis meklēt risinājumus pasaulē, bet gan Dievu un Viņa ceļus. Labā vēsts par Dieva Valstību maina mūsu dzīvi.

Bībele saka, ka kristieši valdīs kopā ar Jēzu, bet vai jūs saprotat, ka tas nozīmē, ka īsti kristieši valdīs pār pilsētām? Jēzus mācīja:

¹²Kāds muižnieks devās uz tālu zemi, lai iegūtu sev valstību un atgrieztos. ¹³ Tad viņš pasauca desmit savus kalpus, nodeva tiem desmit minas un sacīja tiem: Dariet lietas, kamēr es nākšu! ¹⁴ Bet viņa pilsoņi viņu ienīda un sūtīja viņam pakal sūtījumu, sacīdami: Mēs negribam, lai šis vīrs valdītu pār mums.

¹⁵ Un tā notika, kad viņš atgriezās, saņēmis

valstībā, viņš pavēlēja šos kalpus, kuriem viņš bija devis naudu, pieaicināt pie sevis, lai viņš zinātu, cik daudz katrs tirgojoties ir ieguvis. ¹⁶ Tad nāca pirmais, sacīdams: Kungs, tava mina ir nopelnījusi desmit minas. ¹⁷ Un viņš tam sacīja: Labi, labais kalps! jo tu biji uzticams pavisam mazā lietā, esi pār desmit pilsētām. ¹⁸ Un nāca otrs, sacīdams: Kungs, tava mina ir nopelnījusi piecas minas. ¹⁹ Tāpat viņš tam sacīja: "Tu esi arī piecās pilsētās." (Lūkas 19:12-19)

Esiet uzticīgi par to mazo, kas jums tagad ir. Kristiešiem būs iespēja valdīt pār īstām pilsētām, īstā valstībā. Jēzus arī teica: "Mana alga ir ar mani, lai dotu katram pēc viņa darbiem" (Atklāsmes 22:12). Dievam ir plāns (Ījaba 14:15) un vieta (Jāņa 14:2) tiem, kas Viņam patiesi atbildēs (Jāņa 6:44; Atklāsmes 17:14). Dieva Valstība ir patiesa, un jūs varat būt daļa no tās!

2016. gada sākumā žurnālā *Science* bija raksts ar nosaukumu “Pūļu spēks”, kurā norādīts, ka mākslīgais intelekts un pūļa resursi var atrisināt “ļaušanās problēmas”, ar kurām saskaras cilvēce. Tomēr raksts nespēja saprast, kas ir ļaunums, nemaz nerunājot par to, kā to atrisināt.

Sadarbība, neskatoties patieso Dieva ceļu ievērošanu, ir tikpat lemta neveiksmei 21. gadsimtā, kā tā bija pēc Lielajiem plūdiem, kad cilvēce sadarbojās, lai uzbūvētu neveiksmīgo Bābeles torni (1. Mozus 11:1-9).

Problēmas pasaulē, tādās vietās kā Tuvie Austrumi (neskatoties uz gaidāmajiem laicīgiem ieguvumiem, piemēram, Daniēla 9:27a; 1. Tesaloniķiešiem 5:3), cilvēki neatrisinās — mums ir vajadzīgs Dieva valstības miers (Romiešiem 14: 17).

Starptautiskā terorisma problēmas, neskatoties uz sagaidāmajiem ieguvumiem, neatrisinās (sal. Ecēhiēla 21:12) ar Apvienoto Nāciju Organizācijas maldinātajiem (sal. Atklāsmes 12:9) — mums ir vajadzīgs Dieva Valstības prieks un mierinājums.

Vides problēmas NAV atrisinātas ar starptautisko sadarbību, jo pasaules tautas palīdzēs iznīcināt zemi (Atklāsmes 11:18), bet tās atrisinās Dieva Valstība.

Seksuālās netiklības, abortu un cilvēka ķermeņa daļu pārdošanas jautājumus neatrisinās ASV (sal. Atklāsmes 18:13), bet gan Dieva Valstība.

Milzīgo parādu, kas ir ASV, Apvienotajai Karalistei un daudzām citām valstīm, atrisinās nevis ar starptautisku starpniecību, bet gan galu galā (pēc iznīcināšanas saskaņā ar Habakuka 2:6-8) Dieva Valstība.

Nezināšanu un nepareizu izglītošanu ANO neatrisinās — mums ir vajadzīga Dieva Valstība. Reliģiskās nesaskaņas patiesi neatrisinās neviena ekumēniskā starpkonfesionālā kustība, kas piekrist pestīšanai, izņemot patieso Bībeles Jēzu. Grēks ir pasaules PROBLĒMA, un tāpēc mums ir vajadzīgs Jēzus upuris un Viņa atgriešanās Dieva Valstībā. Mūsdienu medicīnas zinātnē nav visu atbilžu par cilvēku veselību — mums ir vajadzīga Dieva Valstība.

Bada problēmas neatrisinās ģenētiski modificēti organismi, kas pakļauj daļu pasaules bada riskam iespējamās ražas neveiksmes dēļ — mums ir vajadzīga Dieva Valstība.

Milzīgā nabadzība dažviet Āfrikā, Āzijā un citur, lai gan kādu laiku gūst labumu no beigu laika 'Bābeles' (sal. Atklāsmes 18:1-19), neatrisinās nabadzības problēmu — mums ir vajadzīga Dieva Valstība. Ideja, ka, izņemot Jēzu, cilvēce var nest utopiju šajā "pašreizējā ļaunuma laikmetā", ir viltus evaņģēlijs (Galatiešiem 1:3-10).

Dieva Valstības tūkstošgadu fāze ir burtiska valstība, kas tiks izveidota uz zemes. Tā balstīsies uz mīlošiem Dieva likumiem un mīlošu Dievu kā vadītāju. Svētie valdīs kopā ar Kristu tūkstoš gadu (Atklāsmes 5:10; 20:4-6). Šī valstība iekļaus tos, kas patiesi ir Dieva Baznīcā, taču nevienā Rakstu vietā nav teikts, ka Dieva Valstība patiesībā ir Baznīca (katoļu vai cita). Romas baznīca ir iebildusi pret tūkstošgadu mācībām, un vēlāk tā arvien spēcīgāk iestāsies pret Bībeles evaņģēlija vēsti, kad mēs tuvosimies beigām. Tas, visticamāk, iegūs ievērojamu atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos, kas var palīdzēt izpildīt Mateja 24:14.

Pēdējā fāzē Dieva Valstība ietvers “Jauno Jeruzalemi, kas nāk no debesīm no Dieva” (Atklāsmes 21:2), un tās pieaugumam nebūs gala. Nebūs vairs netaisnības, bēdu un nāves.

Dieva Valstības evaņģēlija sludināšana un izpratne ir svarīga Bībeles tēma. Vecās Derības rakstnieki par to mācīja. Jēzus, Pāvils un Jānis par to mācīja. Par to mācīja vecākais 'kristiešu' sprediķis, kas izdzīvojis ārpus Jaunās Derības. Otrā gadsimta sākuma kristiešu vadītāji, piemēram, Polikarps un Melito, par to mācīja. Mēs, *pastāvīgā* Dieva Baznīca, to mācām šodien. Atgādiniet, ka Dieva valstība ir pirmā tēma, par kuru Bībelē ir parādīts, ka Jēzus sludināja (Marka 1:13. Tas bija arī tas, par ko Viņš sludināja pēc augšāmcelšanās (Ap. d. 1:3), un tas ir tas, kas kristiešiem jāmeklē vispirms (Mateja evaņģēlijs). 6:33).

Evaņģēlijs nav tikai par Jēzus dzīvi un nāvi. Evaņģēlija uzsvars, ko mācīja Jēzus un Viņa sekotāji, bija Dieva valstība. Valstības evaņģēlijs ietver pestīšanu caur Kristu, bet ietver arī mācīšanu par cilvēku valdību beigām (Atklāsmes 11:15).

Atcerieties, ka Jēzus mācīja, ka gals pienāks tikai pēc tam, kad valstības evaņģēlijs tiks sludināts pasaulei kā liecība visām tautām (Mateja 24:14). Un šī sludināšana notiek tagad.

Labā ziņa ir tā, ka **Dieva Valstība ir risinājums problēmām, ar kurām saskaras cilvēce**. Tomēr lielākā daļa nevēlas to atbalstīt, ne dzirdēt, ne arī nevēlas ticēt tā patiesībai. Dieva Valstība ir mūžīga (Mateja 6:13), kamēr “ši pasaule iet prom” (1. Korintiešiem 7:31).

Patiesā Dieva Valstības evaņģēlija sludināšana ir kaut kas tāds, par ko mēs, *pastāvīgā* Dieva Baznīca, esam nopietni. Mēs cenšamies mācīt visu, ko māca Bībele (Mateja 28:19-20), ieskaitot Dieva Valstību (Mateja 24:14). Kamēr mēs gaidām šo valstību, mums ir jāmacās un jāseko Dieva ceļiem un jāmierina citi, kas vēlas ticēt patiesībai.

Vai jums nevajadzētu atbalstīt gaidāmās Dieva Valstības evaņģēlija sludināšanu? Vai tu ticēsi Dieva Valstības evaņģēlijam?

Mundubarida carc āph gād

USA kacēri *Mundubarida carc āph gād* Nalli ide: 1036 W. Gryāṇḍ aven'yū, grōvar bic, kyāliphōrniyā, 93433 Yu'ese; Jālatāṇa www.ccoq.org.

Mundubarida carc āph gād (CCOG) Vebsaiṭgaḷu

CCOG.ASIA Ī saiṭ eṣyāda mēle kēndrikariside.

CCOG.IN Ī tāṇavu bhāratīya parampareyannu guriyāgirisikoṇḍide.

CCOG.EU Ī saiṭ yurōp kaḍege guriyāgide.

CCOG.NZ Ī saiṭ n'yūjileṇḍ mattu britiṣ mūlada hinneleyannu hondiruva itararannu guriyāgirisikoṇḍide.

CCOG.ORG Idu mukhya vebsaiṭ *Mundubarida carc āph gād*. Idu ellā khaṇḍagaḷa janarige sēve sallisuttade. Idu lēkhanagaḷu, liṅkaḷu mattu viḍiyogaḷannu oḷaṅḍide.

CCOGCANADA.CA Ī saiṭ kenaḍādalliruvavarige guriyāgide.

CCOGAfrica.ORG Ī saiṭ āphrikādalli iruvavarige guriyāgide.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Idu spyāniṣ bhāṣeya vebsaiṭ āgide

Mundubarida carc āph gād.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Idu philipains vebsaiṭ āgide *Mundubarida carc āph gād*. Idu iṅliṣ mattu ṭyāgālōgnalli māhitīyannu hondide.

Suddi mattu itihāsa vebsaiṭgaḷu

COGWRITER.COM Ī vebsaiṭ pramukha ghōṣaṇeya sādhanavāgide mattu suddi, sid'dhānta, aitiḥāsika lēkhanagaḷu, viḍiyogaḷu mattu pravādiya navikaraṇagaḷannu hondide.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Idu carc itihāsada lēkhanagaḷu mattu māhitīyondige nenapiḍuva sulabhavāda vebsaiṭ āgide.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Idu ānlain rēḍiyo vebsaiṭ āgiddu adu suddi mattu baibalna viṣayagaḷannu oḷaṅḍide.

Dharmōpadēśagaḷu mattu dharmōpadēśagaḷigāgi YouTube mattu BitChute viḍiyo cānelgaḷu

BibleNewsProphecy Cānal. CCOG dharmōpadēśada viḍiyogaḷu.

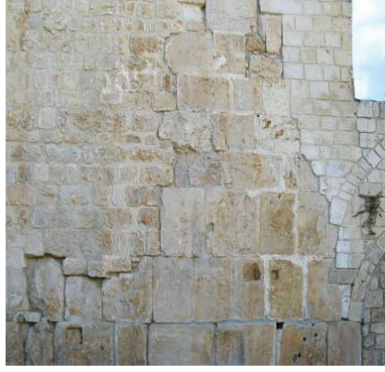
CCOGAfrica Cānal. Āphrikan bhāṣegaḷalli CCOG sandēśagaḷu.

CCOG Animations Cānal Kriṣciyan nambikegaḷa anśagaḷannu kalisalu.

CCOGSermones Cānal Spyāniṣ bhāṣeyalli sandēśagaḷannu hondide.

ContinuingCOG Cānal. CCOG viḍiyo dharmōpadēśagaḷu.

Jerusalemna kaṭṭāda kelavu ulidiruva kelavu itṭigeḷannu (jotege kelavu nantara sērisalāgide) keḷage phōṭō tōrisuttade, idannu kelavom'me senākal endu kareyalāguttade, ādare jerusalemna paścima beṭṭadalliruva carc āph gād endu uttamavāgi vivarisalāgide (prastuta idannu maunṭi jiyān endu kareyalāguttade):

Bahuśaḥ idu atyanta prācīna kriściyan carc kaṭṭaḍada sṭhaḷavāgide endu nambalāgide. Yēsuvina ‘dēvara rājyada suvārte’ bōdhisalpaḍuva kaṭṭaḍa. Idu jerusalēminalli kalisida kaṭṭaḍavāgittu Dēvara sāmraḷyada suvārte.

*Ī kāraṇakkāgi nāvu saha nirantaravāgi dēvarige kṛtajñate sallisuttēve, ēkendare...
Sahōdararē, nīvu yehūdadalī krista yēsuvīnalliruva dēvara sabhegaḷa anuyāyigaḷādīri.
(1 Theṣalonika 2:13-14)*

Om'me santarige oppisalāda nambikegāgi śrad'dheyinda hōrāḷi. (Jūḍ 3)

*Ātanu (yēsū) avarige, "nānu itara nagaragaḷigū dēvara rājyavannu bōdhisabēku,
ēkendare ī uddēśakkāgi nannannu kaḷuhisalāgide" endu hēḷidaru. (Lūka 4:43)*

*Ādare dēvara rājyavannu huḷukiri, mattu ivugaḷellavū nimage sērisalpaḷuttave.
Bhayapaḷabēḷa, cikka hīṇḷu, ninage rājyavannu koḷuvudu nīm'ma tanḍeya
santōṣavāgide. (Lūka 12:31-32)*

*Mattu rājyada ī suvārteyu ellā rāṣṭragaḷige sāksiyāgi prapañcadādyanta
bōdhisalpaḷuttade, mattu nantara antyavu baruttade. (Myāthyū 24:14)*